Bízzatok az Úrban örökkön örökké, mert az Úr örök Kőszikla!
Iz 26,4

Új Ember
KATOLIKUS HETILAP

ferenc 300

LXXXII. évf. 39. (4073.)
2026. szeptember 27.
Ára 475 Ft

Fotó: Merényi Zita

Ez a fa élni fog, ha vigyázunk rá

Örömet hozott az Egyház életébe a kaposvári KATTÁRS

8–11. oldal

ISSN 0133-1205 26039
9 770133 120548

Forráspont-imaest a Szent István-bazilikában 12. oldal

Százharminc éves a debreceni Svetits 14. oldal

Képes összeállításunk a kaposvári rendezvényről 16–17. oldal

Egyedülálló és eltörölhetetlen méltóságot kaptunk

Szeptember 9-én, szerdán az általános kihallgatást a Szent Péter téren tartották, ahol a Szentatya az Olaszországból és a világ minden tájáról érkezett hívőkkel és zarándokcsoportokkal találkozott. Ennek keretében folytatta a II. Vatikáni Zsinat dokumentumairól szóló katekézissorozatát.

Mai beszédének témája: A Gaudium et spes *lelkipásztori konstitúció* (GS 12–22). *Az emberi méltóság: ajándék és felelősség* (felolvasott szentírási szakasz: Zsolt 8,2.5–7).

Beszédében Leó pápa az emberi személy egyedülálló és eltörölhetetlen méltóságáról elmélkedett. Hangsúlyozta, hogy az emberi méltóság magából a személy létéből ered, végső alapja pedig az, hogy az ember Isten képmására, Krisztus által és Krisztusra tekintettel teremtetett. Rámutatott arra is, hogy e méltóság az ember egészét átfogja, és különösen az értelemben, a lelkiismeretben és a szabadságban fejeződik ki. Végül arra buzdított, hogy az evangélium világosságával és erejével mindig mozdítsuk elő és védjük meg minden ember méltóságát.

Végül több nyelven összefoglalta katekézisét, és üdvözölte a jelen lévő hívőket. Az általános kihallgatás a Miatyánk elimádkozásával és az apostoli áldással zárult. Az alábbiakban XIV. Leó pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! Isten hozott benneteket! A *Gaudium et spes* (GS) zsinati konstitúció az első fejezetet az emberi személy méltóságának szenteli. Hangsúlyozza, hogy ez az alapja és feltétele „a ma leginkább becsült értékeknek”, de ezeknek nem szabad elveszíteniük kapcsolatukat „isteni forrásukkal”, hogy elkerülhessék „az emberi szív romlottságából” fakadó lehetséges torzulásokat (GS 11). Az az út, amely lehetővé tette e méltóság alapvető jegyeinek és jogainak kiemelését, kétségtelenül az emberi történelem egyik legjelentősebb fejezete. Mindazonáltal még nem értünk az út végére: szembe kell néznünk azokkal a régi és új ellentmondásokkal, amelyek akadályozzák e méltóság teljes körű érvényesülését.

Az Egyház egyértelműen hozzájárul ehhez: emlékeztet arra, hogy az emberi méltóság magából a személy létéből ered. Ezt a nemrég megjelent *Magnifica humanitas* kezdetű enciklikában is alkalmam volt hangsúlyozni: „Isten minden személyt úgy gondolt el és úgy akart, hogy belépjen a vele, a többi emberrel és a teremtett világgal való közösség történetébe. Méltósága nem attól függ, milyen képességekkel rendelkezik, mekkora vagyona vagy milyen társadalmi szerepe van, jó vagy rossz döntéseket hoz-e, hanem olyan ajándék, amely megelőzi és meghaladja őt: Isten az ő soha el nem múló szeretetének kifejezéseként adta neki” (50. pont).

Az ember végtelen méltósága tehát azon identitásában gyökerezik, hogy „Isten képére” teremtett lény, aki „képes arra, hogy megismerje és szeresse Teremtőjét”; olyan, szeretetből fakadó terv és ajándék, amely felülmúlja a többi teremtett valóságot, amelyek gondjaira vannak bízva, „hogy Istent dicsőítve uralja és használja azokat” (GS 12). A hitben megérthetjük a személy méltóságának végső alapját, mivel a Fiú „az Atya és az ő szeretete misztériumának kinyilatkoztatásában teljesen föltárja az embert az embernek, és megmutatja magasztos hivatását” (22. pont).

A személy mindig kapcsolatot, közösséget, részesedést jelent Isten és a többi ember vonatkozásában: gyermeki kapcsolatot az Atyaistennel, testvéri kapcsolatot Krisztussal és minden emberrel. Kizárja az önközpontú bezárkózást. Személynek lenni azt jelenti, hogy önmagunkat megosztandó ajándékként érzékeljük, s így a befogadásban, a kölcsönösségben, a szolgálatban növekszünk és egyre érettebbé válunk. Ez a méltóság minden ember saját felelősségére van bízva: ugyanakkor szolidaritást és kölcsönös gondoskodást is igényel, hogy legyőzzük azt a sok meghamisítást és manipulációt, amelyek még ma is eltorzítják a róla alkotott képet, és akadályozzák érvényesülését. A történelem folyamán ugyanis az emberi méltósággal ellentétes döntések következtében még ma is „az ember önmagában megosztott”, és „mind az egyéni, mind a közösségi élet teljes egészében küzdelem, mégpedig drámai küzdelem a jó és a rossz, a világosság és a sötétség között”. Erre a törékeny és korlátozott állapotra azonban reménnyel tekinthetünk, mert „maga az Úr jött el, hogy megszabadítsa és megerősítse az embert: hogy őt belsőleg megújítsa, a »világ fejedelmét pedig«, aki a bűn szolgaságában tartotta az embert, »kivesse« (vö. Jn 12,31)” (GS 13).

A *Gaudium et spes* konstitúció továbbá kijelenti, hogy az emberi méltóság a személy egészét érinti, ezért túl kell lépni a dualista felfogásokon: az ember „test és lélek egysége”. A test „tárggyá” alacsonyítása, hogy önkényesen rendelkezhessünk vele, mindig a személy méltóságának tagadása: az embernek „nem szabad lenézni a testi életet”, hanem „testét mint Istentől teremtett és az utolsó napon föltámadó valóságot, jónak és tiszteletreméltónak kell tartania”, ugyanakkor ügyelnie kell arra, hogy testét „ne engedje szíve romlott hajlamainak szolgálni” (GS 14), hiszen mindnyájunkat megsebzett a bűn.

Végül a *Gaudium et spes* a személy méltóságának három legjelentősebb megnyilvánulási formáját emeli ki: az értelmet, amely az embert az igazság fáradhatatlan keresőjévé teszi (15. pont); a lelkiismeretet, amely által egységet és értelmet ad életének (16. pont); és a szabadságot, amely képessé teszi arra, hogy felelősen maga hozza meg döntéseit (17. pont). Ezek egymással szorosan összefüggő dimenziók: a lelkiismeretben ismerjük fel az igazságot igazságként, és a szabadság ott tapasztalhatja meg az igazságot saját alapjaként és lehetőségeként. A Szentlélek, aki Krisztusban életet ad, szabaddá tesz bennünket, és állandóan biztosít istengyermeki méltóságunkról, megszabadít a félelemtől, és elvezet a végső célhoz, ahhoz a halálon túli teljes élethez, amelyet Krisztus megígért nekünk: csak Krisztusban világosodik meg igazán az ember misztériuma, egyedül ő világítja meg a szenvedés és a halál rejtélyét, és vele haladunk a feltámadás felé.

Kedves testvéreim, mivel Krisztus által és Krisztusra tekintettel Isten képére teremtettünk, egyedülálló és eltörölhetetlen méltóságot kaptunk. Igyekezzünk az evangélium világosságával és erejével mindig előmozdítani és megvédeni ezt a méltóságot!

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Elindult az új tanév a katolikus oktatási intézményekben is

A Magyar Katolikus Egyház fenntartásában működő 368 köznevelési és szakképzési intézményben több mint 151 ezer tanuló és több mint tizenötezer pedagógus kezdte meg a 2026/2027-es tanévet. Az intézmények többsége többcélú. Sok helyen óvodától egészen a középiskoláig biztosítják a gyermekek nevelését. Az intézményekben összesen nyolcszázkét intézményegység működik. A 2026/2027-es tanévben két új katolikus óvoda kezdi meg a működését. A Katolikus Pedagógiai Intézet (KaPI) az új tanévben is nagy figyelmet fordít a magas szintű oktató-nevelő munka szakmai támogatására. Az intézményekbe kihelyezett

szakmai napok, tréningek (idén több mint nyolcvan) mellett folytatják az új pedagógus-továbbképzési rendszerben 15/20/30/60 kreditpontot adó képzések megtartását is.

Az intézet munkájának másik nagy fókuszában a gyermek- és ifjúságvédelem áll: folyamatos a 2021-ben elindult gyermekvédelmi szempontú szervezetfejlesztő munka egy hatvanórás, az egész tanévet átfogó gyermekvédelmi képzés keretében. Idén tizenöt új intézmény kezdi meg ezt a munkát. Az intézet 2026 októberében országos konferenciát szervez, visszatekintve az elmúlt öt év gyermekvédelmi fókuszú szervezetfejlesztő munkájára. A szakmai programon számos iskolai és óvodai jó gyakorlatot is megismerhetnek a résztvevők.

A teremtésvédelem területe továbbra is kiemelt helyen szerepel. A KaPI szaktanácsadói munkacsoportjai és szakértői háromfordulós vetélkedőt szerveznek, szakmai anyagok kidolgozásával és továbbképzésekkel támogatják az intézményeket. Az eseményekről hírlevélből is tájékozódhatnak. Emellett a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Caritas in Veritate Bizottságának támogatásával Teremtésvédő Óvoda, Iskola, Kollégium cím megszerzésére idén is pályázatot írnak ki. Az intézményeknek háromévente kell majd bizonyítaniuk, hogy továbbra is méltók a cím viselésére. A címeket 2027 májusában szakmai nap keretében adják át.

A KaPI 2025 őszén kezdte meg a kiemelt figyelmet igénylő gyermekeket tanító pedagógusok támogatását szolgáló új programjainak előkészítését. A 2026/2027-es tanévben csapatversenyt hirdet a többségi iskolákban tanuló, BTMN-nel (beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézség) vagy SNI-vel (speciális nevelési igény) diagnosztizált 5–10. évfolyamos diákok számára. A verseny célja, hogy a résztvevők megmutathassák kreativitásukat, ügyességüket és kiemelkedő képességeiket, miközben fejlődik együttműködési készségük és önbizalmuk. A pontgyűjtő versenyből senki sem esik ki, a legeredményesebb csapatok pedig minősítést kapnak – vagyis aki elindul, célba is ér.

Az intézet emellett két általános iskola részvételével pilotprojektet indít az atipikus tanulókat tanító pedagógusok támogatására. A program abból az alapgondolatból indul ki, hogy minden gyermek egyedi, ezért a hiányosságok helyett a meglévő képességekre és erősségekre építő pedagógiai szemléletet kívánja erősíteni. A projektben részt vevő alsó tagozatos pedagógusok egy harmincórás, akkreditált továbbképzésen, majd mentorálással kísért szakmai támogató folyamatban vesznek részt. A program középpontjában a tudatos mérés-értékelésre épülő, differenciált fejlesztés áll, amelyet az új módszerek kipróbálása, a tapasztalatmegosztás és a közös szakmai gondolkodás egészít ki.

A hagyománnyá vált és az intézet YouTube-csatornáján is követhető tematikus napon 2027 tavaszán – bekapcsolódva a 2027-re meghirdetett hivatás éve programsorozatába – a KaPI közös gondolkodásra hívja a pedagógusokat azzal kapcsolatban, hogy miként lehet az iskola a hivatás megtalálásának helye.

Kapcsolódva a Káldi György-féle Szentírás-fordítás 400. jubileumához, az idén tizenegyedik alkalommal megszervezett Kreatív Műveltségi Vetélkedő központi témája a *Szentírás* lesz; az intézet a novemberi versenykiírás után várja az iskolák 7–11. osztályos, háromfős csapatainak jelentkezését.

Forrás: Katolikus.hu
Fotó: Merényi Zita

Köszönet!

Soha ennyien nem ajánlották fel adójuk 1 százalékát a Magyar Katolikus Egyház javára

Az alábbiakban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Titkársága szeptember 17-én közzétett közleményét olvashatják, amelyben kifejezik köszönetüket mindazoknak, akik az adóbevallásnál a Magyar Katolikus Egyház javára ajánlották fel adójuk 1 százalékát.

Hálás szívvel köszönjük, hogy több mint 923 ezer magyar honfitársunk ajánlotta fel adója 1 százalékát a Magyar Katolikus Egyház javára. Mind a felajánlók száma, mind pedig az általuk felajánlott több mint 8,3 milliárd forint meghaladja az elmúlt évek számait. Köszönjük közel egymillió honfitársunk tudatos döntését, amellyel kiállt katolikus hite mellett, és egyúttal anyagilag is hozzájárult Katolikus Egyházunk szerteágazó oktatási, szociális és hitéleti tevékenységének támogatásához. Ez a magas támogatottság elismerése annak a munkának, melyet országszerte sok ezer kollégánk végez naponta a szegregátumok felzárkóztatásától kezdve az idős, sokszor demens emberek ápolásán keresztül a bajba jutott édesanyák megsegítéséig.

Tudjuk, hogy a magas támogatottság nagy felelősséget is jelent. Ezért folyamatosan arra törekszünk, hogy minden rászorulóhoz, minden védelemre szoruló gyermekhez, fiatalhoz, időshöz oda tudjunk lépni. Hála az Önök felajánlásainak, folyamatosan tudjuk fejleszteni az óvodától egyetemig tartó oktatási hálózatunkat, melyben a magas minőség mellett kiemelt helyet kap a felzárkóztatás is.

Külön köszönjük, hogy nagy számban jelölték be adóbevallásukban a Katolikus Egyházat azok is, akik valamilyen okból nem fizetnek személyi jövedelemadót. Az ő felajánlásuk is rendkívül értékes.

Köszönjük, hogy Önöknek is köszönhetően továbbra is segíthetünk!

Budapest, 2026. szeptember 17.

Az MKPK Titkársága

Forrás és fotó: Katolikus.hu

Nagyobb szeretetre hívott

Sivadó Balázs útja a szalézi rend és a papság felé

Egymásra figyelés, derű és a Jóistenbe vetett bizalom: gyermekkorában, a családjában leginkább ezek az élmények határozták meg Sivadó Balázs életét, akinek útja a szalézi szerzetespapi hivatásig vezetett. Magyarországi és olaszországi tanulmányai során számos helyen megfordult, nemzetközi közösségekben szerzett tapasztalatokat, sokfelé szolgált a fiatalok között, és mindeközben személyes meggyőződésévé vált a szalézi pedagógia egyik legfontosabb alapelve, mely szerint a misszióra a misszióban kell készülni.

Balázs családjának története és a szalézi lelkiség különös módon, egy gondviselésszerű késés eredményeként fonódott egymásba. Így mesél erről: „A nagyapám gyerekkorában Szécsényben a ferencesekhez kötődött. Ez a kapcsolat sok évvel később is meghatározó volt számára: amikor már felnőttként Budapesten élt a családjával, és a pici Üllői úti lakásból két nappal karácsony előtt a belvárosba költözhettek a nyolc gyermekükkel, akkor is a ferencesek templomába akart szentmisére járni a szeretteivel. Az ünnepi misére menet azonban késésben voltak, így a hozzájuk közelebb lévő Egyetemi templomba tértek be. Khirer Vilmos atyának rögtön feltűnt a népes család, s miután megtudta, hogy a gyerekek zenélnek, templomi zenei szolgálatra hívta őket. Ebben a templomban működött akkoriban Dauner János szalézi szerzetes is, akinek a vezetésével létrejött a Don Bosco Ének- és Zenekar. A szalézi lelkiség tehát már jóval a születésem előtt megjelent a családunkban – idézi fel a régi időket Balázs, majd így folytatja: – Később ebben a közösségben ismerkedtek meg a szüleim. Édesapám görögkatolikus kispapként az Egyetemi templom mellett, a Központi Papnevelő Intézetben tanult, és a kórus életébe bekapcsolódva találkozott édesanyámmal. Az ismeretségükből idővel gyönyörű házasság lett, amely a görögkatolikus papi szolgálat mellett teljesedett ki. Otthon megtapasztaltam a Jóisten szeretetét és Don Bosco lelkiségét. A nagyszüleim és a gyerekeik is a gondviselésbe vetett nagy bizalommal éltek, hitték, hogy ő mindig megadja a segítséget. A családi életet vidám légkör hatotta át, ami szintén a Jóistenre való ráhagyatkozásból fakadt” – emlékszik vissza a gyermekkorára Balázs. Azt is elmeséli, hogy kamaszként, a szülei könyvespolcán talált könyvből ismerte meg Don Bosco életrajzát, s a szent hivatástörténete már akkor mélyen megérintette.

Együtt, szépet

Sivadó Balázs 1992-ben született, nagycsaládban nőtt fel. Örömmel gondol vissza gyermekéveire: „Az egy másik korszak volt. A mi figyelmünket még nem vonta el az a sok dolog, ami a mai digitális korszakban a családok többségében kihívást jelent. Nálunk megvoltak a családi programok, kirándulások, a természet szeretete, a közös játékok, a kreatív alkotás, a közös imák és a szentmisére járás. Egyszerű körülmények között éltünk, de fontos volt a közösen eltöltött minőségi idő. Nagy szerepet játszott az életünkben a zene, már kiskorunktól kezdve meghatározó volt a családunkban. Koncerteket adtunk, kamarazenei versenyeken, fesztiválokon, városi rendezvényeken, még idősotthonokban is szerepeltünk. Anyukám családjánál ez már korábban kialakult, és ezt a mintát követtük. Testvéreimmel később más-más irányba indultunk, de a zene szeretete mindenkit elkísért.”

Balázst mindkét szülő oldaláról nagycsalád veszi körül, és ők maguk is szép családot alkotnak: nyolcan vannak testvérek. „Nagyon jó megtapasztalni, hogy a Jóisten ennyire egyedinek, sokfélének, egymástól különbözőnek teremtett minket. Egy szép virágos réten is együtt alkotja a sokszínű harmóniát a sokféle növény. Különbözőek vagyunk, és mindenki hozzáteszi a magáét ahhoz, hogy az egész, ami összeáll, szép legyen. A zenében is így van: kell az egymásra figyelés, nem mehetünk csak a magunk feje után. A különféle hangszerek és hangszínek együtt alkotnak csodálatos harmóniát, amelyhez a mi hangunk is hozzájárul. Együtt tudunk szépet alkotni, a Jóisten dicsőségére. Nálunk otthon ez nagyon meghatározó volt” – mondja.

Mindent Isten nagyobb dicsőségére

„A szereplések előtt közösen imádkoztunk. Mindig ez volt a jelmondatunk: Mindent Isten nagyobb dicsőségére! Bármit teszünk, sugározzon az emberek felé, hogy miért tesszük. Ez a lelkület átjárta a mindennapjainkat is” – meséli.

Balázs életére a görög- és a római katolikus rítus is hatással volt. Édesapja görögkatolikus parókus, édesanyja családja római katolikus. „Mélyen hívő családok vannak körülöttünk. Nagy kincs, hogy apukám és anyukám részéről is megkaptuk a hitelesen megélt keresztény hitet, az Istennel való kapcsolatot. A családban az Istenre való ráhagyatkozás természetes közege vett körül bennünket.”

Balázs számára meghatározóak voltak a szaléziakkal való találkozások is. Gyerekként részt vett a Khirer Vilmos atya által alapított és a rend fenntartásában működő Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola nyári táboraiban. Ugyanaz a Vilmos atya, aki annak idején, azon a bizonyos karácsonyi misén szeretettel fogadta és előrehívta Balázs nagyapjának családját az Egyetemi templomban, évekkel később Balázst és a testvéreit meghívta a táborokba. Az ott szerzett élmények és ismeretségek nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy személyes kötődés alakult ki benne a szaléziak iránt, s lassanként foglalkoztatni kezdte a szerzetesi hivatás gondolata.

Az általános iskola nagy részét és gimnáziumi tanulmányait Balázs Gödöllőn végezte, majd környezetgazdálkodási agrármérnök szakra jelentkezett a Budapesti Corvinus Egyetemre. Komolyan érdekelték a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos kérdések, és fontos volt számára a teremtett világ megismerése is. Tanulmányaiban szép eredményeket ért el, az egyik évben köztársasági ösztöndíjat kapott, és szakmai gyakorlati helyén állást is ajánlottak neki. Az egyetem alatt csatlakozott a Műegyetemi Katolikus Közösséghez, egy kiscsoport vezetését is elvállalta. Mindemellett zenei szempontból is igen intenzív időszakot élt meg: továbbfejlesztette a hangszeres tudását, hegedűművészek látták el tanácsokkal, és zenekarokban is játszott. Mint mondja, na-

gyon szerette mindezt, hamarosan mégis nagy változás állt be az életében. „Éreztem, hogy a Jóisten másra hív – egy nagyobb szeretetre. És ez a nagyobb szeretet megérintett, szerettem volna odaajándékozni az életemet mások szolgálatára. Kamaszkorom óta csendesen, de határozottan kísért és érlelődött bennem a szalézi hivatás gondolata. Úgy éreztem, nem lehet tovább halogatni ezt a döntést, eljött az idő, hogy válaszoljak erre a belső hangra.”

Az elköteleződés és a formáció évei

A döntés 2015-ben, a megszentelt élet évében, Don Bosco születésének 200. évfordulóján született meg Balázsban. Mint mondja, „a hivatás felismerésében nagyon fontos, hogy az ember ne maradjon meg a gondolatai között, hanem lépjen”. Felvette hát a kapcsolatot a szaléziakkal. Folytatta a tanulmányait, de már rendszeresen járt Óbudára, bekapcsolódott az ottani Don Bosco-oratórium életébe, az anyaotthonban élő gyerekekkel foglalkozott, és ismerkedett a szerzetesközösséggel. A nyári időszak táboraiban és a krakkói ifjúsági világtalálkozón szerzett élményei is sokat jelentettek neki.

Formációja a jelöltidővel folytatódott. A papszentelésig tartó időszakot a folyamatos tanulás jellemezte és a gyakori jelenlét a fiatalok között. Szerzetesi képzésének évei alatt itthon és Olaszországban is többfelé megfordult, mivel „a tartományfőnök szándéka az volt, hogy a jelölt ismerjen meg különböző szalézi helyeket, többféle tapasztalatot szerezzen”. Balázs így néhány hónapot Óbudán, majd Szombathelyen és Kazincbarcikán töltött, ezalatt intenzíven tanulta az olaszt. Udine és a Colle Don Bosco voltak útjának következő állomásai, ahol nyelvi és lelki szempontból is felkészülhetett olaszországi képzésére. Ezt követően Genzano di Romába került, a Versiglia Szent Alajosról elnevezett nemzetközi intézetbe. (A szalézi szent, akiről az intézmény a nevét kapta, itt volt novíciusmester, majd 1930-ban Kínában halt vértanúhalált.) „Itt már az állandóság volt a legfőbb szempont. Festői környezetben éltünk horvát, olasz, albán és spanyol társaimmal, Genzano di Roma ugyanis vulkáni tájon fekszik, egy tó partján. Itt együtt imádkoztunk, tanultunk, dolgoztunk, játszottunk és sportoltunk” – emlékszik vissza Balázs. A fiatalok körében végzett szolgálata is folytatódott: a novíciusok péntekenként Róma egy szegényebb negyedébe jártak, ahol bekapcsolódtak a szalézi Borgo Ragazzi Don Bosco iskola és oratórium munkájába.

Az első fogadalmat azután további tanulmányok követték. Két év filozófia következett Rómában, a Pápai Szalézi Egyetemen. Ez idő alatt Balázs hétvégente a római Santa Maria della Speranza oratóriumban végzett ifjúságpasztorációs szolgálatot különböző hittancsoportokban. A covid-járvány idején pedig online formában folytatta a fiatalok kísérését.

Róma után Balázs újra Kazincbarcikára került, két év gyakorlatra. „Találkozások, beszélgetések, az emberek kísérése jellemezte ezt az időszakot. Mindez segített megismerni a problémáikat, kihívásaikat, ami nagy motivációt jelentett a további tanulmányaimhoz. Láttam, milyen sok a kérdés a fiatalokban, mennyire fontos elmélyíteni a hittel, az élettel kapcsolatos ismereteiket, és hiteles válaszokat adni nekik.” Balázs Budapesten folytatta a tanulmányait, bekapcsolódott a szalézi életbe Óbudán, péntektől vasárnapig pedig Nyergesújfalun és Péliföldszentkereszten teljesített szolgálatot.

A következő három évben Torinóban, a szalézi rend szülővárosában tanult teológiát egy hatvanfős nemzetközi közösség tagjaként. Hét közben a tanulmányaival foglalkozott, hétvégenként pedig Torinón kívüli kistelepüléseken (Gassino Torinese, Castiglione Torinese, San Raffaele Cimena) szolgált animátorokkal és szaléziakkal együtt, fiatalok, gyerekek körében. „Bármerre vitt az utam, akár Magyarországon, akár Olaszországban, mindig nagy öröm volt nyitott szívű, lelkes és nagylelkű fiatalokkal találkozni. Többször is megkönnyeztem egy-egy búcsúzást” – meséli.

Misszióban a misszióért

A szalézi pedagógiában fontos alapelv hogy „a misszióra a missziónban készülünk” – magyarázza Balázs. A formálódás terei nem csupán a szalézi oktatási intézmények, hanem a szerzetesi közösségek, a világiak tágabb környezete és különösen a fiatalok közege. „Mindez folyamatosan alakít minket. Csak akkor tudunk hiteles válaszokat adni a fiatalok kérdéseire, ha előbb az ő világukban élünk és mozgunk.”

A fiatal szerzetes pap Don Bosco életpéldájából vett bölcsességgel foglalja össze, mit jelent számára a szolgálat: „A hivatás nem csak érzelmi fellángolás, amit akkor élek meg, ha kedvet érzek valamihez. Ez a küldetés a hűségen alapul, és egy életre szól. Isten szeretete megelőzi a miénket, hűsége folyamatos, és mi erre igyekszünk választ adni. Ahogy egy spanyol szalézi magyarázta nekünk: a szalézi szerzetesség nem rövid távú sprint, hanem maratoni futóverseny. Hosszú távon kell kitartónak lenni, és jól beosztani az energiáinkat, hogy mindazt, amit Istentől kaptunk, jól tudjuk továbbadni. Fontos, hogy a sok tevékenység közepette is Isten jelenlétében éljünk, ugyanakkor a személyes imára is szakítsunk időt a napjaink során, ahogyan azt Jézus példáján is látjuk. A Jóistenre figyelve ismerhetjük fel, hogy mikor mi a legfontosabb a szolgálatunkban, és hol vannak a határaink.”

Sivadó Balázst idén nyáron szentelték pappá, szolgálatát Kazincbarcikán kezdi el. A családjából hozott derű, egymásra figyelés és a Jóistenbe vetett bizalom nem csupán emlék számára, hanem olyan örökség, amelyből naponta merítve akar a nagyobb szeretet felé kísérni másokat, mindenekelőtt a fiatalokat.

Trauttwein Éva
Fotó: Szalézi rend

Ne maradjon le újdonságainkról és kedvezményeinkről!
Iratkozzon fel az Új Ember könyvesbolt hírlevelére!
Webboltunk címe: bolt.ujember.hu

A BIBLIA ÜZENETE

Vámszedők és utcalányok Isten országában?

(*Mt 21,28–32*)

„Bizony, mondom nektek, a vámszedők és az utcalányok megelőznek titeket Isten országában.” Jézus ma belegázol az egónkba. Tanításában a hangsúly azon van, hogy a jót nemcsak mondani, hanem tenni is kell. Reális a példája, hiszen bár tudjuk, mi volna a jó, sokszor valóban nincs kedvünk vagy „erőnk” megtenni azt, legalábbis elsőre így érezzük. Közben ott van a másik minta, amikor szavainkban „kifogástalannak” akarunk tűnni, a tettek szintjén azonban nem valósul meg, amit mondunk. A valódi szeretetnek – Isten és ember felé egyaránt – inkább a tettek felelnek meg, mint a szavak.

A mai szakaszok (Ez 18,25–28 és Mt 21,28–32) az engedelmesség és az engedetlenség, a bűn és a felelősség mélyebb rétegeibe visznek minket. A lényeg nem az, hogy ki milyen „címkét” visel, hanem hogy ki az, aki a szavak szintjéről át tud lépni a tettek világába. Az ószövetségi olvasmány (Ez 18) egy népszerű tévhitet rombol le: a „családfagyógyítás” vagy a generációs átkokra való hivatkozás kényelmes önfelmentését. „Az atyák ették meg a savanyú szőlőt, és a fiak foga vásott el tőle?” – kérdezték az izraeliták, mintha csak áldozatok volnának a saját múltjukban. Isten válasza drasztikus: Nem. Mindenki a saját vétkéért felel. Már itt erősen megjelenik az egyéni és személyes felelősség, amely valójában a legnagyobb felszabadítás: a sorsom nem a felmenőim bűneitől függ, hanem attól a döntéstől, amit most hozok.

A felelősségünk nem korlát, hanem lehetőség. Isten nem az elkövetett hibáinkat számolja, hanem a „megfordulásunkat”, megtérésünket várja. Ahogy a próféta mondja: „Vajon a gonosznak a halálát akarom-e? Nem inkább azt, hogy megtérjen és éljen?” Istennek nem a büntetés a célja, hanem az élet. A választás szabadsága pedig minden pillanatban a kezünkben van. Ha nem változtatunk, elvész az életünk. Az üdvösség kérdését nem az elhangzott szavak, hanem a jelen mozdulatai határozzák meg. Nem a szavak tesznek kereszténnyé, hanem az a készség, hogy Isten hívása miatt képesek vagyunk felülbírálni korábbi (akár kényelmes, akár lázadó) álláspontunkat.

Ha magunkba nézünk, talán ismerős a két fiú vívódása is. Mi is csalódtunk már nagy érzésekben, lelkesedésben, amiből aztán nem lett semmi. De éreztük már azt is, amikor a megsejtett jóhoz újra és újra vissza kellett térnünk, akkor is, ha előtte elbuktunk. Jézus kérdése ma is érvényes: „Mi a véleményetek?” A hit nem passzív állapot, hanem az „isteni logika” folyamatos érvényesítése. Elmélkedni az evangéliumon, töprengeni a megélés lehetőségén, majd megvalósítani – ez az imádság legmagasabb foka. A Krisztus melletti döntés nem egy egyszeri „igen”, hanem folyamatos, naponta megújuló elköteleződés.

Ne maradjunk a szavak szintjén! Ne elégedjünk meg azzal, hogy „igazunk van”, vagy hogy „tudjuk, mit kell tenni”. Törekedjünk arra, hogy gondolkodva, imádkozva, de mindenekelőtt tevékenyen éljük meg a hitünket. Isten nem a tökéletes múltat keresi bennünk, hanem a jelen cselekvő szeretetét.

Kisiván Csaba

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Élő kapcsolatban

Nyári katekéziseiben Leó pápa a II. Vatikáni Zsinat liturgikus tanításával foglalkozott. Beszédeiben visszatérően emlékeztetett arra, hogy részvételünk a keresztény közösség istentiszteletében olyan istenkapcsolatot teremt, amelyben Krisztus életet ad az egyházi közösségnek.

Hangsúlyos, hogy az első gondolat, amit a Szentatya megfogalmazott, élő kapcsolatként írja le a liturgiát. A szertartás ugyanis nem önmagában hordozza az értelmét. Lehet belőle szabályos, de üres formalitás, lelkes és ötletteli, de merőben emberi projekt, hit- és hagyományhű, de lelkünket meg sem karcoló jámborság – ha nem ad teret a Krisztussal való találkozásunknak, élettelen marad.

> A hiteles imádság lelki keresőradarom tudatos bekapcsolása. Ez a hozzáállás nem tétlen

A liturgia arra nevel bennünket, hogy figyelmünket és egész lényünket odafordítsuk Istenhez. Jézushoz hasonlóan nekünk is ki kell üresítenünk magunkat: önmagunk és mégoly szent meggyőződéseink helyét szabadon kell hagynunk, és aktív befogadással engednünk, hogy Isten Szentlelke a liturgia során belemerítsen minket az Úr húsvéti misztériumába.

Részvételünk tehát egyszerre „belső” és „külső”: hiszen nem hátradőlésre, hanem dinamikus alakulásra, az Istenben és embertársainkban bennünket körülölelő „másik” felé történő megnyílásra, a saját akaratom és igazam helyett az isteni meghívásként meghallott megtérésre, megszokásaim helyett életem megújulására késztet. A hiteles imádság lelki keresőradarom tudatos bekapcsolása.

Ez a hozzáállás nem tétlen. Mindennapi életünk egészében, a templom kapuin kívül is ki kell bontakoznia, életté kell válnia. Így hozza létre Isten bennünket átjáró tevékeny jelenléte az Egyházat mint Isten és az őt keresők befogadó közösségét, amely megbélyegzés nélkül minden ember jólétén és üdvösségén munkálkodik.

Mert ahogyan Ferenc pápa is írta: „a szent ember imádságos lelkű személy, akinek szüksége van az Istennel való kommunikációra. (…) erőfeszítéseivel és odaadásával Isten után vágyódik, az istendicséretben kilép önmagából, és az Urat szemlélve túllép a maga korlátain” (Ferenc pápa: *Gaudete et exsultate,* 147).

Gérecz Imre OSB

A HÉT LITURGIÁJA *A év*

SZEPTEMBER 27., ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP – (Páli Szent Vince áldozópap, Adalbert, Karola) – Ez 18,25–28 *(Amikor a bűnös elfordul a bűntől, amelyet elkövetett, megmenti életét.)* – Fil 2,1–11 *(Ugyanazt a lelkületet ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt!)* vagy Fil 2,1–5 *(Ne keresse senki csak a maga javát!)* – Mt 21,28–32 *(Ne szavakkal, hanem tettekkel szeressük az Istent!)* **– Zsolozsma:** II. zsoltárhét **– Énekrend:** Ho 227 – ÉE 593, Ho 227 – ÉE 326, Ho 144 – ÉE 598, Ho 150 – ÉE 200.

SZEPTEMBER 28., HÉTFŐ – *Szent Vencel vértanú vagy Ruiz Szent Lőrinc és társai, vértanúk emléknapja* (Salamon) – Jób 1,6–22 – Lk 9,46–50.

SZEPTEMBER 29., KEDD – SZENT MIHÁLY, SZENT GÁBOR ÉS SZENT RAFAEL FŐANGYALOK ÜNNEPE – Dán 7,9–10.13–14 vagy Jel 12,7–12a – Jn 1,47–51.

SZEPTEMBER 30., SZERDA – Szent Jeromos áldozópap és egyháztanító emléknapja (Örs, Honória) – Jób 9,1–12.14–16 – Lk 9,57–62.

OKTÓBER 1., CSÜTÖRTÖK – A Gyermek Jézusról nevezett Lisieux-i Szent Teréz emléknapja (Remig) – Jób 19,21–27 – Lk 10,1–12.

OKTÓBER 2., PÉNTEK – Szent őrzőangyalok emléknapja (Petra, Örs) – Jób 38,1.12–21;40,3–5 – Lk 10,13–16. vagy Kiv 23,20–23a – Mt 18,1–5.10.

OKTÓBER 3., SZOMBAT – *Boldog Bogdánffy Szilárd püspök vértanú emléknapja* (Helga, Evald) – Jób 42,1–3.5–6.12–16 – Lk 10,17–24.

OKTÓBER 4., ÉVKÖZI 27. VASÁRNAP (Assisi Szent Ferenc, Aranka, Hajnalka) – Iz 5,1–7 *(A Seregek Urának szőlője Izrael háza.)* – Fil 4,6–9 *(Amit tanultatok, váltsátok tettekre, és veletek lesz a béke Istene!)* – Mt 21,33–43 *(Más munkásoknak adja bérbe szőlőskertjét.)* **– Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 229 – ÉE 587, Ho 229 – ÉE 142, Ho 126 – ÉE 540, Ho 287 – ÉE 242.

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Evangélium és liturgia

(38.)

A Görögkatolikus Egyházban a pünkösd utáni tizennyolcadik vasárnapon a csodálatos halfogásról szól az evangéliumi szakasz (Lk 5,1–11). Valóban csodálatos volt, mert az egész éjszakai fáradozás terméketlenségét tette Jézus termékennyé a kifogott halak nagy sokaságával. S talán még ennél is csodálatosabb az, ami az eseményt követte: Jézus „emberhalászokká” tette az apostolokat. Mindazonáltal az evangéliumi szakasz három pillérre épül: Jézus tanít, jót cselekszik, küldetést ad. Érdemes az alábbiakban ezeket figyelembe venni. Ezen a vasárnapon pedig visszatérünk a nyolchangú énektárunk első hangjához, illetve annak himnuszaihoz. Ezekből tudunk gondolatokat meríteni a magyarázathoz.

Jézus tanít. Az evangéliumi szakasznak ez az első pillére: Jézus tanít, mert ez küldetésének fontos része. Minden lehetőséget kihasznál erre. Most is, amikor nagy tömeg jön hozzá. Előbb a tóparton tanítja azokat, akik hallgatják Isten szavát. Azután – valószínűleg a nagy tömeg miatt – beszáll Simon bárkájába, és onnan „tanította a népet” (Lk 5,3). Ne feledjük: Jézusban ma is megvan a készség a tanításra: ma az Egyházán keresztül közvetíti nekünk „Isten szavát”. Milyen jó helyzetben vagyunk! A reggeli istentiszteletben minden alkalommal kérjük tőle: „taníts meg engem, hogy a te akaratodat cselekedjem, mert te vagy az én Istenem”. Ha akarjuk, és odafigyelünk rá, ez meg is valósul.

Jézus jót cselekszik. Az evangéliumi szakasz közepén halljuk Jézus csodában megnyilvánuló jótettét. Miután Péter és társai megbíztak Jézus szavában, és az éjszakai sikertelenség után mégis kivetették a hálót, „annyi halat fogtak, hogy szakadozni kezdett” (Lk 5,6). Íme, a bizalom, amire következik az eredmény! Jézus most sem szűnik meg jót cselekedni. Ezért kérhetjük tőle a reggeli istentiszteletünk egyik énekével: ki „halottaidból föltámadtál, békítsd meg a mi életünket”. A vecsernyében hasonlóképpen kérhetjük: „békédet ajándékozd, Uram, nékünk”. Vagy a legfontosabbat is: „üdvözíts engem, kegyes jótevőm, és könyörülj rajtam”.

Jézus küldetést ad. Miután megvalósult a csoda, Jézus így szól Simonhoz: „Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel” (Lk 5,10). A hétköznapi, kétkezi munkánál – amit Jézus sosem becsült le – mennyivel magasztosabb feladatot ad Péternek (s rajta keresztül az apostoloknak és mai utódaiknak)! A katakombák 1–2. századi ábrázolásaitól kezdve a legelső, 5–6. századi liturgikus szövegeinken át napjainkig ível a jézusi küldetés. Nem lehetett és nem lehet ellenállni neki: „Kivonták a hajókat a partra, és mindenüket elhagyva követték” (Lk 5,11). Akik valóban megérzik Jézus hívását, azok ma is Péter vagy akár Jakab és János, illetve Lévi lelkületével fogadják a küldetést. És bárcsak minél többen lennének így! Persze, ehhez a „mélyre kell evezni”. A lélek mélyére! Hogy megérezzük: a legnagyobb hivatás az, ha tanúságot teszünk a mi Urunk feltámadásáról. Mint ahogyan a kenethozó asszonyok tették: „az angyaltól megtudván az új és dicsőséges csodát, nyíltan hirdették az apostoloknak: Feltámadott az Úr”.

Ivancsó István

A HÉT SZENTJE

Szent Vencel

Szeptember 28.

Vencel a cseh Přemysl-uralkodóház gyermekeként született. Apja, Vratiszláv volt a csehek második keresztény uralkodója. Anyja, Drahomira hercegnő keresztény volt ugyan, de még erősen élt benne a pogányság szelleme. Vencel fejlődésére nagy hatással volt Vratiszláv édesanyja, Ludmilla, akit szentként tisztel az Egyház.

Vratiszláv 921-ben, harminchárom éves korában meghalt. Az uralkodást felesége, Drahomira vette át, mert Vencelt még túl fiatalnak tartotta. Úgy vélte, anyósa, Ludmilla összeesküvést sző ellene, hogy Vencel számára szerezze meg a trónt, ezért orgyilkosokat küldött, akik megölték Ludmillát. Uralkodása erőszakos volt, emiatt általános elégedetlenség és zavargás támadt. Ekkor I. Henrik német király tudtával Bajor Arnulf közbelépett, és arra kényszerítette Drahomirát, hogy adja át a trónt Vencelnek.

922-ben Vencel átvette az ország vezetését. Tizenhét vagy legfeljebb tizenkilenc éves volt, és mindössze hét évig uralkodhatott, azután pedig vértanúként adta életét Krisztusért. Papokat és szerzeteseket hívott udvarába Nyugatról, akik magukkal hozták a német királyság kormányzásának mesterfogásait. Egyházpolitikájában a clunyi reform mellé állt, és szerette volna elérni, hogy az országában még meglevő pogányság végleg eltűnjön. Sokat fáradozott a nyomor és a műveletlenség enyhítésén. Saját életével igyekezett példát mutatni népének, jámbor és alázatos életet élt, ugyanakkor a maga korában művelt uralkodónak számított. Valószínűleg nem nősült meg.

A pogányságot még mindig ápoló és féltő ellenfelei egyre növekvő haraggal nézték, hogy Vencel keze nyomán a kereszténység tért hódít és megerősödik. A fanatikus gondolkodású urak pedig azt rótták föl neki, hogy a német királyság felé húzó politikájával elárulja a cseh nemzetet. Mindkét párt Vencel öccsében, Boleszlávban találta meg az utódot, aki örömmel kapott a lázadók által fölkínált hatalom után.

Vencel 929 vagy 935. szeptember 27-én, Boleszláv meghívására Altbunzlauban ünnepelte Szent Kozma és Damján ünnepét. A ceremónia végeztével vissza akart térni Prágába, de öccse tartóztatta, és nagy vacsorát adott a tiszteletére. Másnap reggel misén akart részt venni, ám a templom kapuja előtt ott várta Boleszláv és néhány embere. Fivére hirtelen kardot rántott, és Vencel fejére sújtott. Vencel kivédte a csapást, és a földre taszította öccsét, miközben ezt mondta: „Bocsássa meg neked az Úr, öcsém!” Ám a Boleszláv kíséretében lévők rárontottak és megölték.

Vencelt halála után vértanúként tisztelték nemcsak Csehországban, hanem hamarosan egész Európában is. A csehek nemzeti patrónusuknak tartják, sőt Szent Vencel családjának tekintik magukat, és koronája a nemzet szimbóluma számukra.

A borászok védőszentje

Legendája szerint mint király személyesen is gondozta a betegeket és a nyomorultakat, éjszakánként pedig mezítláb járta a templomokat, hogy virrasszon és zsoltározzon. Az Eucharisztia iránti tiszteletét azzal is kifejezte, hogy apródaival ő maga aratta, csépelte és őrölte a búzát, amiből ostyát sütöttek, és szüretelte a szőlőt, préselte és készítette a bort, amely az oltárokra került. Később emiatt lett a szőlővel és a borral foglalkozók patrónusa.

L. K.

Első országos rendezvényét szervezte a 13. Katolikus Társadalmi Napokkal az 1993-ban alapított Kaposvári Egyházmegye. Nagy összefogással (több mint száz szervezővel és önkéntessel) valósult meg a három nap gazdag programja, és egyöntetű kiváló értékelést kapott. Élt az Egyház, kapcsolatot teremtett a hit, a kultúra és a társadalom között. A rendezvény során egy olyan egyházmegye képe mutatkozott meg, amelyben az evangélium üzenete a hívő emberek – papok, szerzetesek és világiak – közös munkájában, egymásra figyelő jelenlétében valósul meg a mindennapok során.

Ez a fa élni fog, ha vigyázunk rá

Örömet hozott az Egyház életébe a kaposvári KATTÁRS

A rendezvény vigíliáján, szeptember 17-én este ünnepelni, erőt gyűjteni, áldást kérni gyűltek össze a szervezők, munkatársak és önkéntesek, papok és civilek. Kiss Gergő papnövendék székesegyházi orgonakoncertjére, a szentmisére és a dicsőítő szentségimádásra megtelt a Nagyboldogasszony-székesegyház. Varga László püspök buzdító gondolataival, a közösség erejének megtapasztalásával vágtak bele a szervezők a háromnapos programsorozatba.

Szívügy

A KATTÁRS több mint száz szervezőjének tevékenysége összehangoltan kapcsolódott egymásba. A munka a szubszidiaritás elvére épült. A rendezvény főbb területeinek (liturgia, kórusok, ministránsok, sátrak) megvoltak a felelősei, akik döntési jogkörrel rendelkeztek. Az ő irányításukkal végezték a feladataikat a többiek, így minden terület egy felelősön keresztül kapcsolódott a szervezés egészéhez – mutatta be a világos rendre, önállóságra és együttműködésre épülő rendszert Antal Zsolt atya, a liturgia koordinátora, a kaposvári plébániai unió tagja. A helyi közösségek – ministránsok, ifik, karitászcsoportok tagjai, gimnazisták – vállaltak szolgálatot, ennek köszönhetően minden olajozottan működött a nagyszabású rendezvényen.

Török Daniella fő koordinátor is megerősítette: „Az volt a célunk, hogy több korosztályt és különféle érdeklődésű embereket szólítsunk meg, kulturális és fesztiválszerű programokat is kínáljunk, ugyanakkor hangsúlyos legyen a rendezvény imádságos jellege. Ezért nagy szükség volt a sok önkéntesre, akik munkájuk, tanulmányaik mellett vállalták a szervezést. Valóban szívügyük volt a KATTÁRS, a közös munkában kiválóan kiegészítettük egymást.”

Megmozdulni testben és lélekben

A péntek délelőtt a mozgásé, a sportprogramoké volt. Péter Attila vidám bemelegítője és Varga László püspök áldása indította útnak a gyalogos és kerékpáros zarándokokat a kaposvári kápolnákhoz és Magyarország egyik leghosszabb tavához, a festői Desedához. A zarándokok 5–15 kilométert tettek meg, és a célba megérkezve imával, énekkel fordultak Istenhez.

Bálint Gábor, a Nagyboldogasszony Római Katolikus Iskolaközpont iskolalelkésze és Tiba Katalin hitoktató a donneri Kálvária-kápolnához kísérte az alsó tagozatos diákokat. Bálint Gábor jelen van az iskola mindennapi életében: hittanórákat, osztálymiséket tart, a gyerekek napközben bármikor megkereshetik, ha beszélgetni, gyónni szeretnének, vagy megosztanák vele örömüket, bánatukat, nehézségeiket. Tiba Katalin huszonhét éve tanít az intézményben. „Nagyon szeretem, fontos nekem, ez a második otthonom” – mondta, amikor az iskoláról beszélt, a hivatásával kapcsolatban pedig így fogalmazott: „Az, hogy hitoktató vagyok, alapvető az életemben.” Sziváné Mareczky Bernadett osztályfőnökkel rendszeresen tartják a kapcsolatot a családokkal, látogatják őket a plébániákon, és arra bátorítják őket, hogy egymással is ápolják az ismeretséget. „Hosszú távra tervezünk” – mondta Katalin, utalva arra, hogy neveltjeik a hittől, Egyháztól való kamasz-, illetve fiatalkori eltávolodás után gyakran

fiatal házasként, gyerekes szülőként találnak vissza az Egyházhoz.

A szolidaritás, az igazságosság és a társadalmi béke tanúja

„Igazságosabb és testvériesebb világot!” – ez volt az idei KATTÁRS mottója. Hagyomány, hogy a rendezvényen különböző tudományterületek képviselői mutatnak rá a valóság aktuálisan feszítő kérdéseire, arra keresve választ, hogy miként kell az Egyháznak jelen lennie a társadalomban. Előadásában Varga László megyéspüspök arra hívta fel a figyelmet, hogy a keresztény embernek igazságban kell szeretnie: saját megtéréséből kiindulva tisztelnie kell a másikat és meg kell hallgatnia, majd pedig konkrét társadalmi felelősséggé alakítania a szeretetet. A püspök szerint az Egyháznak a megváltozott társadalmi helyzetet nem sérelemként vagy veszteségként kell megélnie, hanem evangelizációs lehetőségként. Nem a hatalomhoz való közelséget kell keresnie, és nem is a hatalommal szembeni sértettségből kell megszólalnia, hanem szabadon, prófétai hangon képviselnie az evangéliumot. Ez azt jelenti, hogy a hatalomhoz fűződő kapcsolatait felülvizsgálva törekszik arra, hogy párbeszédet folytasson a társadalom különböző csoportjaival, elfogadja a pluralizmust, és mindenekelőtt azok felé forduljon, akik a társadalom peremére szorultak. Krisztust követve, a szegények és a sebzettek oldalára állva nemcsak enyhíteni igyekszik az igazságtalanságok következményeit, hanem rámutat azok strukturális okaira is. Így az Egyház nem politikai szereplőként, hanem az emberi méltóság, a szolidaritás, az igazságosság és a társadalmi béke tanújaként lehet jelen a mindennapokban.

A nyitó szentmisében Varga László püspök Jézust idézte: „Nélkülem semmit sem tehettek.” Majd feltette a kérdést: „Vele viszont van-e lehetetlen?” Rámutatott: Először azt a döntést kell meghoznunk, hogy követni akarjuk az Úr Jézus Krisztust, kerül, amibe kerül. Így tudjuk megtenni a szükséges változásokat mind az egyéni, mind pedig egyházi életünkben. Így tudjuk az evangélium fényében megvizsgálni a mások által sugallt ellenségképet is, mert ha egy igazságosabb és testvériesebb világot akarunk építeni, akkor kulcskérdés, hogy mit kezdünk az ellenségeinkkel. Hajlandók vagyunk-e elindulni a szeretet útján feléjük is, tudunk-e megbocsátani és kiengesztelődni? És meglátjuk-e a megtört, peremre jutott, éhező, szomjazó, ruhátlan, otthontalan embertársaikban a szeretetre éhező, igazságra szomjazó Krisztust?

Kerekasztal-beszélgetés az önkéntes szolgálatról

A székesegyházban tartott vesperás és az azt követő szentmise után fáklyás körmenettel folytatódott a közös imádság. A menet a Kossuth tértől a Fő utcán át jutott el a Jézus Szíve-templomhoz. Imádkozva, énekelve, XIV. Leó pápa *Magnifica humanitas* enciklikájának gondolatait kihangosítva haladt a sok száz ember, együtt téve tanúságot az emberi méltóság feltétlen tiszteletéről. „Nagyon felemelő volt ott lenni a menetben. Várakozáson felül alakult a részvétel, és ez némi büszkeséggel töltött el. Jóleső érzés volt, hogy Kaposváron van egy élő közösség, van remény. Ha csak egy-egy mondat átmegy az itt megfogalmazott üzenetből, akkor a munkánk már elérte a célját. A körmenet és a folytatás, a taizéi imaóra igazi csoda volt” – mondta a kaposvári plébániai unióhoz tartozó Vörös Péter atya, az egyik szervező.

Társ a társadalomban

Szombat reggel ragyogó napsütéssel indult a nap. Sorra nyíltak a Kossuth téren és a Fő utcán a sátrak, ahol egyházmegyei és országos szervezetek, közösségek várták az érdeklődőket. A KATTÁRS pezsgő életet hozott a belvárosba. Hol a gyerekeket szórakoztató Vattacukor együttes, hol a helyőrségi zenekar, hol a Rézangyalok fúvósegyüttes, hol népzenészek állították meg produkciójukkal a járókelőket. Jó volt itt katolikusnak lenni – mondta Vörös Péter atya, Török Daniella fő koordinátor pedig megerősítette: „Úgy érzem, meg tudtuk mutatni, hogy az Egyház valóban »társ a társadalomban«.”

Kisiván Csaba atya, aki szintén a kaposvári plébániai unió tagja, a főtéren körbenézve megállapította: „Úgy érzem, sikerült itt láttatnunk az emberekkel, hogyan van jelen az Egyház az életünkben, legyen szó kultúráról, hitéletről vagy a szociális területről. Tanúságtétel mindez arról, hogy mennyire fontos nekünk a világ, az ember. Mi, papok is meg tudunk erősödni itt abban a küldetésünkben, hogy ki kell lépnünk a világba, tevékenyen jelen kell lennünk benne, és nemcsak választ adnunk a felmerülő kérdésekre, hanem fel is vetnünk újabb kérdéseket. Az emberek gyakran nem felülről jövő válaszokat várnak tőlünk, hanem inkább közös gondolkodást, útkeresést. Ezért fontos, hogy meghallgató Egyház legyünk, együtt keresve a megoldást.”

Ezt a közös gondolkodást szolgálták a KATTÁRS fórumai is, melyeket társadalmunk, Egyházunk kiemelten fontos kérdései mentén szerveztek. A teremtésvédelem, az önkéntesség, a gyermekvédelem

A rendezvény első napján készült videóriportunkat a QR-kódot beolvasva tekinthetik meg.

témáiban rendezett kerekasztal-beszélgetések valóban előremutató gondolatokat fogalmaztak meg, ahogyan erről a *Magyar Kurír* tudósításai is beszámolnak.

A kaposvári KATTÁRS hagyományteremtő kezdeményezése volt a faültetés. Kocsányos tölgy került a püspökség kertjébe. Fekete Szabolcs Benedek püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Caritas in Veritate Bizottságának elnöke így fordult a jelen lévő közösséghez: „Öntözzétek, és ez a fa élni fog, ha vigyáztok rá! Sok évtized múltán is emlékeztet majd arra, hogy volt egyszer egy KATTÁRS Kaposváron.”

A rendezvény második napján készült videóriportunkat a QR-kódot beolvasva tekinthetik meg.

A közösségek sátrainál

A rendezvényen bemutatkozó számos közösség sorában ott volt az Irgalmasság Háza is, amely Fő utcai sátrától kincskereső játékkal vezette el a résztvevőket testi-lelki gyógyulást, megújulást segítő központjába. Útközben feladványokat fejthettek meg a felnőttek és a gyerekek, megismerkedhettek az Irgalmasság Háza életével, megérkezve pedig megpihenhettek annak csendjében, nyugalmában. A Kattárson új kezdeményezésként bemutatkozott az Áldások sátra: itt Magyar Lóránt állandó diakónus és egymást váltó paptestvérek szólították meg és fogadták a járókelőket: „Megérintődtek az emberek, eltalálta a szívüket ez a néhány szó: Legyen áldott az utad! Adjon erőt neked a Jóisten!” Németh Ferenc látássérült a fogyatékossággal élő embereket felkaroló

A székesegyházban tartott vesperás és az azt követő szentmise után fáklyás körmenettel folytatódott a közös imádság

Rád ragyogtam közösség tagja. Sátruknál masszázst kínált a látogatóknak. Ferenc akolitusnak készül, a szentmiséken gyakran „felolvas": headseten keresztül hallja, és így tolmácsolja a híveknek a szöveget. „Beleteszem ebbe a szívemet, lelkemet. Öröm, hogy Isten evangéliumát én, a fogyatékossággal élő is továbbadhatom" – mondta. Feri boldognak érzi magát a Rád ragyogtam közösségben. „Támasz vagyunk egymás számára. Talán a türelmünk is nagyobb egymás felé. Egy látássérült az autistával jól tud együtt lenni. Van egy közös tudat, és leomlanak közöttünk a gátak." Sitkei Lukács, a Kaposvári Egyházmegye börtönpasztorációért felelős állandó diakónusa a KATTÁRS-on önkénteseket toborzott a kaposvári börtönmisszióba, Krisztus szeretetének közvetítésére. A misszió feladata a rendszeres jelenlét a fogvatartottak között, kísérésük, ítélkezés nélküli meghallgatásuk.

Jövőre a Szombathelyi Egyházmegye ad majd otthont a KATTÁRS-nak. Varga László püspök átadta a stafétát

A záró szentmisét Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke mutatta be. Minden résztvevőt arra hívott, hogy legyen egy szeretettel teli világ építője, és vizsgálja meg, tesz-e eleget ezért. Jövőre a Szombathelyi Egyházmegye ad majd otthont a KATTÁRS-nak, amelyen az Egyház tanúságot tesz arról, hogy mit gondol a családról, az iskoláról, a szegénységről, az igazságosabb és testvériesebb világról.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila, Merényi Zita, Kaposvári Egyházmegye Facebook-oldala

A rendezvény harmadik napján készült videóriportunkat a QR-kódot beolvasva tekinthetik meg.

Közel jött hozzánk

Forráspont-imaestet rendeztek a Szent István-bazilikában

Szeptember 15-én este megtelt a budapesti Szent István-bazilika, rengetegen jöttek el, hogy a Forráspont-imaesten szentségimádásban Jézussal találkozzanak. Fábry Kornél és Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspökök voltak az imaest házigazdái, a zenei szolgálatot a Forráspont Band végezte.

Ezen az alkalmon nemcsak a Forráspont által megszólított korosztály vehetett részt, hanem azok is, akik már „régebb óta fiatalok". A nagy monstrancia üresen ki volt helyezve a bazilika oltárára, meggyújtották a mécseket a korláton, az oltáron és a lépcsőkön. Meghitt hangulat fogadta azokat, akik együtt szerették volna imádni Jézust az Oltáriszentségben. Este nyolc órakor megszólalt a bazilika harangja, s elkezdődött a közös dicsőítő ének Vizy Márton és a Forráspont Band vezetésével.

Fábry Kornél köszöntőjében elmondta, ma kinyitották a kapukat a tizenöt év alattiak és a harminc év felettiek részére is. „Jézus arra hívott bennünket, hogy jöjjünk hozzá mindnyájan, akik megfáradtunk és terheket cipelünk, hogy ő megkönnyítsen, felüdítsen bennünket. Engedjük, hogy Jézus érintse meg a szívünket! Olyan jó, hogy egy hitben vagyunk itt Jézussal – és ő valóságos jelenlétében lesz itt köztünk! A szentségimádásban Jézus közel szeretne jönni hozzánk. Azt szoktam kérni Jézustól, alakítsa a szívemet az ő Szent Szíve szerint. Én nézem őt, ő néz engem, és hiszem, hogy valós találkozás jön létre" – mondta Fábry Kornél.

Az Oltáriszentséget ünnepélyes menetben hozta be Mohos Gábor, miközben dicsőítő énekeket énekelt az egybegyűlt tömeg. A szentségimádás alatt Fábry Kornél elmélkedéseket olvasott fel, melyben Jézus szólt a jelenlévőkhöz. Vigasztaló, magához hívó, életátadásra, szentgyónásra buzdító szavak hangzottak el, melyek kifejezték Jézus közelségét, mindent odaadó, feltétel nélküli szeretetét, jóságát.

Az este során elmélkedések és dicsőítő énekek váltották egymást; papok várták a gyónókat, akik egymást váltva éltek a kiengesztelődés szentségének lehetőségével. Az imaest második felében, az énekek alatt Mohos Gábor körbevitte az Oltáriszentséget, egészen közel mindenkihez, és szentségi áldást adott. Mély hittel tették elé gondjaikat, kéréseiket, életüket az emberek.

Fábry Kornél az alkalom végén elmondta, november 21-én lesz a Forráspont a fiatalok számára a budapesti BOK Sportcsarnokban. Az idei mottó: „Forráspont, szeretem". A részvétel regisztrációhoz kötött, amit már meg lehet tenni a *forraspont.katolikus.hu* oldalon.

Kéthetente minden második szerdán „Összeforrás" néven találkozót tartanak a tizennégy és harminc év közötti fiatalok számára a budapest-városmajori templomban Riesz Domonkos vezetésével. A program során este 6 órakor szentmise, majd szentségimádás és közös vacsora lesz. Az első találkozót szeptember 23-án tartották.

Fábry Kornél megköszönte Mohos Gábor püspöknek, a bazilika plébánosának, hogy befogadta az imaestet, Vizy Mártonnak és a Forráspont Bandnek a zenei szolgálatot, és arra buzdította a jelenlévőket, hordozzák imáikban a fiatalokat, hogy ez a generáció is megtapasztalja Isten szeretetét.

Vámossy Erzsébet
Fotó és videó: Merényi Zita

A rendezvényen készült videóriportunkat a QR-kódot beolvasva tekinthetik meg.

Az üdvösség nem bocsátható alkuba

Udvardy György érsek volt a szónok a búcsúszentlászlói kegyhelyen

Szeptember 12-én a búcsúszentlászlói kegyhelyen tartották a Keszthely–zalaszentgróti Esperesi Kerület zarándoklatát, amelyet Udvardy György veszprémi érsek vezetett. A zarándokok együtt imádkoztak a papi és szerzetesi hivatásokért, valamint az Egyház egységéért.

A térség számos településéről autóbuszokkal érkeztek a hívek a kegyhelyre. A Szent László-templomban megtartott szentségimádást és az azt követő szentmisét Udvardy György veszprémi érsek vezette. Az idei találkozás középpontjában az Eucharisztia, a papi és szerzetesi hivatásokért végzett imádság, valamint az egység megerősítése állt. A szentségimádás kezdetén Udvardy György érsek, az Eucharisztia titkára irányította a figyelmet: „Hisszük, hogy valóságosan jelen van Krisztus az ő testében és vérében, szentségi módon.” Mint fogalmazott, azért jövünk elé, hogy jelenléte „tisztítson bennünket, tegye széppé lelkünket, hogy az istenes gondolatok erősödjenek meg bennünk”.

Az érsek hangsúlyozta: bár úgy tűnhet, mi jöttünk el Krisztushoz, hogy találkozzunk vele, valójában ő a kezdeményező. Ő akart velünk találkozni, ő hívott bennünket. Krisztus az, aki azt akarja, hogy letegyük mindazt, ami teher számunkra, és ő az, aki megerősít és bátorít” – mondta. A papi és szerzetesi hivatásokért végzett imádsághoz kapcsolódva Udvardy György érsek a papság lényegéről is szólt. „Az atyák, akik bennünket szolgálnak, nemcsak egy-egy tevékenységet látnak el, hanem ők maguk válnak Jézus Krisztus embereivé.” A hivatás kezdeményezője Krisztus, aki nemcsak kiválasztja, hanem formálja és küldi is az embert.

Rámutatott: „Nekünk fontos, hogy bízzunk az Egyházunkban, a múltjában, a történelmében, a közösségeiben, a jövőjében, de legfőképpen az Egyház tanításában.” A szentségimádás során a főpásztor külön is felhívta a jelenlévőket, hogy őrizzék meg az Egyház egységét. Mint mondta, ezt az egységet szolgálja, „amikor a jót mondom, az igazat mondom, a szépet akarom kiemelni, amikor bátorítani akarok, vigasztalni akarok, amikor a reményt akarom erősíteni a másik emberben”. Az Eucharisztiára mint „az egység szentségére” mutatott rá, és arra buzdított, hogy az imádság személyes elhatározássá is váljon: „Egységben akarunk lenni az Egyházzal, egységben akarunk lenni a püspökkel, a papsággal, a hívek közösségével.”

A szentségimádást követő szentmise kezdetén Tódor Szabolcs helyettes esperes-plébános köszöntötte a jelenlévőket és arra szólította a híveket, hogy fedezzék fel Isten közelségét, aki „itt van jelen közöttünk”.

A szentmisén a főpásztor Szent Pál apostol szavait állította homíliájának középpontjába: „Mindenkinek mindene lettem, hogy mindenkit üdvösségre vezessek.” Mint mondta, ebben a mondatban szinte összefoglalható „egy papnak, egy lelkipásztornak a szolgálata, létállapota, hivatása, lelkisége, magatartása”, de az is, hogyan tekintsenek rá a hívek. A főpásztor két szót emelt ki: minden és üdvösség. Az üdvösség számunkra minden. Nem lehet alkuba bocsátani. Nem lehet kisebbel, kevesebbel megelégedni. Nem mondhatok le róla.”

A „mindenkinek mindene” azt is jelenti, hogy a lelkipásztor igyekszik azzá válni a rábízott ember számára, amire annak valóban szüksége van: „Segítségre, meghallgatásra, figyelmeztetésre, bátorításra, gyógyításra. Ez azonban nem minden emberi kívánság vagy elvárás teljesítését jelenti, hiszen a mérce mindig az üdvösség. Olyat nem adok, olyanná nem válok, ami nem szolgálja az üdvösséget” – fogalmazott az érsek.

A szentmise végén az érsek megköszönte a zarándokoknak, hogy útra keltek, és arra buzdította a híveket, hogy máskor is imádkozzanak papi és szerzetesi hivatásokért, és látogassák a búcsújáró helyeket.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

Százharminc éves a debreceni Svetits

Szentmisével és ünnepi műsorral nyitotta meg jubileumi tanévét a debreceni Svetits Katolikus Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium. Az idén 130 éves intézmény 1896-ban kezdte meg működését. A szentmisét Palánki Ferenc, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye kinevezett érseke mutatta be, koncelebrált Zsódi Viktor piarista tartományfőnök.

A debreceni Svetits idén ünnepli létrejöttének 130. évfordulóját. 1896-ban öt nővér érkezett a Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek – a mai Boldogasszony Iskolanővérek – temesvári rendházából, hogy új iskolát hozzon létre Debrecenben. Svetits Mátyás kereskedő és felesége gyermekeik korai halálát követően ugyanis úgy döntöttek, hogy közös vagyonukat a római katolikus leánynevelés céljára ajánlják fel, így 1896 szeptemberében megkezdhette első tanévét a Svetits Leánynevelő Intézet. A Szent Anna utcai intézmény az iskolák államosítása után a katolikus nőnevelés egyik bástyájává vált a Boldogasszony Iskolanővérek

másik gimnáziumával, a budapesti Patrona Hungariaeval együtt. A rendszerváltást követően bővült a feladata: elindult az óvoda és az általános iskola, ma pedig már a gimnáziummal együtt koedukált oktatás-nevelés zajlik.

A jubileumi tanévet megnyitó Veni Sancte-szentmise főcelebránsa Palánki Ferenc kinevezett kalocsa-kecskeméti érsek volt. A szentmisén Zsódi Viktor piarista tartományfőnök is koncelebrált, jelenléte a két közösség régre visszanyúló kapcsolatát is kifejezte: az iskolanővérek leánynevelő intézete és a piarista fiúgimnázium közös debreceni szolgálata, az államosítás és a kommunista diktatúra alatt a küzdelmes szerzetesrendi oktatás közös tapasztalata, valamint a két iskola több évtizedes hagyományos testvérosztályi kapcsolata egyaránt összeköti őket.

A szentmise egyben az iskola Szent Keresztről nevezett kápolnájának búcsúja is volt. A kinevezett érsek homíliájában a kereszt jelentéséről és Isten feltétel nélküli szeretetéről beszélt és ennek fényében a katolikus iskola feladatáról is. „Egy iskola lehetőséget tud adni, hogy a fiatalok nevelkedjenek, hogy saját magukra figyeljenek, és nem önzésből, hanem azért, hogy dolgozzanak magukon” – emelte ki Palánki Ferenc, aki hálát adott azért, hogy a Svetits immár 130 éve végzi ezt a szolgálatot, nemzedékeket segítve keresztény életük, hivatásuk és személyes küldetésük megerősítésében.

Németh M. Luca nővér, a Boldogasszony Iskolanővérek debreceni közösségének házfőnöke ünnepi beszédében két nagy műalkotás keletkezését állította párhuzamba a Svetits történetével. Felidézte, hogy a 15. századi *A hölgy és az egyszarvú* című faliszőnyegsorozat aprólékos munkával, több év alatt készült el, Munkácsy Mihály monumentális *Golgotájának* megfestése pedig ugyancsak hosszú időt és rendkívüli erőfeszítést igényelt. A tervtől a megvalósulásig vezető fáradozás, az állhatatosság, a fel nem adás képessége és a jövőbe vetett hit az iskola történetét is jellemzi – mutatott rá.

Luca nővér felidézte az öt iskolanővér alakját, akik 1896-ban elöljárójukkal együtt Temesvárról egy számukra idegen városba érkeztek. Nem láthatták előre, milyen intézményt indítanak útjára, és milyen történelmi, politikai nehézségekkel kell majd szembenézniük. „Lépésről lépésre haladtak, mint a szőttest készítő takács, kitartva abban, amire Isten meghívta őket” – fogalmazott. Mint mondta: az alapító nővérek életükkel tettek tanúságot, példájukat pedig az intézményben szolgáló nővérek, atyák és világi munkatársak ma is nap mint nap igyekeznek életre váltani. A Svetitset százharminc év után is a hit élteti: az a meggyőződés, amely akkor is erőt ad az induláshoz és a kitartáshoz, amikor az ember még nem láthatja munkájának eredményét. Az intézmény a jubileum alkalmából számos közösségi és kulturális programmal készül, amelyek nemcsak a Svetits múltjára, hanem Debrecen életében betöltött szerepére és az erős, megtartó iskolai közösségre is ráirányítják a figyelmet.

Forrás és fotó: Svetits Katolikus Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium; Piarista Rend Magyar Tartománya

Közösségben a tudásért

Közel 3800 új hallgató kezdte meg az őszi félévet a Pázmány BTK-n

Megkezdődött a 2026/2027-es tanév őszi féléve a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészet- és Társadalomtudományi Karán (PPKE BTK), amely minden eddiginél nagyobb hallgatói közösséggel vágott neki az új akadémiai évnek: az általános és a pótfelvételi eljárást, a szakirányú továbbképzéseket és a doktori képzéseket együtt figyelembe véve közel 3800 új hallgató kezdte meg tanulmányait.

A nappali munkarendű képzéseken szeptember 7-én kezdődött meg az oktatás. A PPKE 2026/2027-es akadémiai évét a hagyományoknak megfelelően Veni Sancte-szentmisével nyitották meg a budapesti Egyetemi templomban. A szertartást Kuminetz Géza, az egyetem rektora mutatta be. Szentbeszédében az igazság keresésére, valamint a tudomány alázattal és felelősséggel történő művelésére hívta az egyetemi közösséget.

A tanévkezdést kiemelkedő felvételi eredményekkel alapozta meg a BTK. A 2026-os általános felvételi eljárásban 2937 hallgató nyert felvételt a karra, ami közel 16 százalékos növekedést jelent az előző évhez képest. A jelentkezők érdeklődése is rendkívül magas volt: már az általános felvételi eljárás során több mint 19 ezer jelentkezést nyújtottak be a PPKE BTK képzéseire.

A legnagyobb létszámban továbbra is a bölcsészettudományi képzésekre érkeznek hallgatók: ezen a területen 1444-en, a társadalomtudományi szakokon 780-an, a pedagógusképzési területen 528-an, a gazdaságtudományi képzéseken pedig 185-en kezdhetik meg tanulmányaikat. A pszichológia alapképzésre a különböző munkarendeket és képzési helyszíneket tekintve összesen 542 hallgatót vettek fel; a kar legmagasabb ponthatára (482 pont) is ehhez a képzéshez kapcsolódott.

Az általános felvételi eljárást az eddigi legeredményesebb pótfelvételi időszak követte. Az augusztus 27-én kihirdetett ponthatárok alapján további 403 hallgató nyert felvételt alap-, mester- és osztatlan képzésekre, szemben az előző évi 300 fővel. Közülük 346-an alapképzésen, 39-en mesterképzésen, 18-an pedig osztatlan képzésen kezdhetik meg tanulmányaikat.

A kar felvételi kínálatának fontos része a szakirányú továbbképzés is. A 2026-os felvételi eljárásban a PPKE BTK 14 levelező munkarendű szakirányú továbbképzésre hirdetett felvételt, amelyekre összesen 343 hallgatót vettek fel. A legnagyobb érdeklődés az autizmus-szaktanácsadó (84 fő), a krízisintervenciós szakpszichológus (46 fő), a demencia-szaktanácsadó (43 fő), a biblioterápia (41 fő) és a mentálhigiéné a digitális korban (38 fő) képzést kísérte.

A kínálatba tartoznak a doktori képzések is. A 2026-os felvételi eljárásban a PPKE BTK doktori iskoláiba összesen 62 új hallgatót vettek fel: az Irodalomtudományi Doktori Iskolába – a magyar és az angol nyelvű programokra együttvéve – 17 főt, a Nyelvtudományi Doktori Iskolába 5 főt, a Társadalomtudományi Doktori Iskolába 14 főt, a Történelemtudományi Doktori Iskolába pedig – szintén a magyar és az angol nyelvű programokat együtt figyelembe véve – 26 főt.

A kar nemzetközi vonzerejét erősítik az angol nyelvű képzések is, amelyek a külföldi hallgatók számára is továbbtanulási lehetőséget kínálnak a PPKE BTK-n. A 2026-os felvételi eljárásban 10 angol nyelvű képzésre – alap, mester- és doktori szinten – összesen 173 jelentkezés érkezett. A felvettek többsége a Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogram keretében kezdheti meg tanulmányait.

Az általános és a pótfelvételi eljárás adatait együtt tekintve 2026-ban több mint 21 ezren jelentkeztek PPKE BTK-ra, és több mint 5200-an első helyen jelölték meg a kar valamely képzését. A több mint 3300 új alap-, mester- és osztatlan képzéses hallgató mellett 343-an szakirányú továbbképzésen, 62-en pedig a kar valamely doktori iskolájában kezdik meg tanulmányaikat. A felvettek között csaknem 30 külföldi hallgató is van.

Forrás és fotó: PPKE BTK

Az emberi méltóság védelmében

Interdiszciplináris képzés indul a Sapientián

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán november 6-án induló, százhúsz órás *Interdiszciplináris képzés az emberi méltóság védelmében – gyermekvédelmi fókusszal* elnevezésű akkreditált safeguarding programjára szeptember 30-ig lehet jelentkezni.

A Gregoriana Pápai Egyetem licensze alapján megvalósuló képzés célja az emberi méltóságot tiszteletben tartó vagy azt megsértő, valamint az (elsősorban) gyermekekkel szembeni bántalmazó, illetve őket védelmező viselkedésmódok és rendszerek széles látókörű bemutatása; a bántalmazás témakörének reflektív, személyesen feldolgozott megismerése; a preventív szemlélet és a kultúraváltás előmozdítása. A képzést a szervezők főként a témában mozgó, ismeretekkel már rendelkező szakembereknek ajánlják látókörük szélesítésére, integrált és interdiszciplináris szemléletformálására; a téma más szakemberekkel történő közös személyes feldolgozására.

Emellett ajánlják olyan jelentkezőknek, akik munkájuk, szolgálataik során találkoznak vagy találkozni fognak ezzel a területtel, és szükségük van egységes, többféle területet felölelő ismeretanyag és szemléletmód elsajátítására. A képzés pontos részleteiről a főiskola honlapján olvashatnak.

Forrás: Emberi Méltóság Stratégia/ Szerzetesek.hu

Fotó: Gregoriana

A kaposvári KATTÁRS képekben

Fotó: Lambert Attila, Merényi Zita,
Kaposvári Egyházmegye Facebook-oldala

MAGYAR KATOLIKUS
PÜSPÖKI KONFERENCIA
Kaposvári
Egyházmegy

Ökumenikus emlékezés a hortobágyi kényszermunka-táborok felszámolására

A hortobágyi kényszermunkatáborok felszámolásának 73. évfordulója alkalmából ökumenikus imaórán emlékeztek meg az elhurcoltakról és a táborok megszüntetéséről szeptember 12-én Pécsen, a Gyertyaszentelő Boldogasszony-templomban.

A megemlékezést évről évre a Hortobágyi Kényszermunkatáborba Elhurcoltak Egyesülete szervezi Pécsen. Az idei ökumenikus imaóra kezdetén az egyesület elnöke, Mari Albertné felidézte az elhurcoltatás bizonytalan és félelemmel teli pillanatait. Kiemelte, hogy a deportált családok százainak semmilyen információja nem volt arról, miért fosztják meg őket a szabadságuktól, hova és mennyi időre hurcolják el őket embertelen módon.

A kommunista hatalom 1950-ben tömeges megtorlásba kezdett, melynek egyik eszköze a kitelepítés volt. Az Ormánságból és a déli határvidékről mintegy kétezer-ötszáz embert – teljes családokat, csecsemőktől az aggastyánokig – gyűjtöttek össze fegyveres erőszakkal, és marhavagonokban a hortobágyi kényszermunkatáborokba szállították, embertelen körülmények közé. Éveken át zárt barakkokban éltek, és fegyveres őrizet mellett mezőgazdasági kényszermunkát kellett végezniük.

A deportáltak teljes vagyonát – minden ingóságát, házát, gazdaságát – elkobozták, ezek haszonélvezői a helyi párt- és rendőrségi tisztségviselők lettek. Az elhurcoltakat osztályellenségnek, az akkori szovjet szóhasználat szerint kuláknak, azaz a falusi népet kiszipolyozó ellenségnek kiáltották ki, az őket érintő vagyonelkobzás „történelmi igazságtételnek” számított. A táborok borzalmas körülményeiről, majd az életben maradt elhurcoltak szabadulása utáni reménytelen helyzetéről számtalan visszaemlékezés lelhető fel.

Az ökumenikus imaórán Molnár Erik, a Pécsi Egyházmegyei Hivatal püspöki titkára arról beszélt, hogy amikor hetvenhárom évvel ezelőtt megnyíltak a hortobágyi kényszermunkatáborok kapui, az elhurcolt családok pedig végre elindulhattak a szabadság felé, akkor nem egyszerűen elhagyták a fogság helyét: a világosság tört utat magának egy olyan sötétségből, amely éveken keresztül megpróbálta elhitetni velük, hogy nincs tovább. Bírói ítélet nélkül, egyik napról a másikra elveszítették az otthonukat, vagyonukat, megszokott életüket, biztonságukat és szabadságukat, mégis volt valami, amit a hatalom nem tudott elvenni tőlük: a remény.

A táborok története nemcsak az emberi kegyetlenség története, hanem az emberi lélek ellenállásának, a családok összetartásának, az egymásért vállalt áldozatnak és, sokak számára, az Istenbe vetett hitnek a története is – mutatott rá Molnár Erik, hozzátéve: fontos továbbadni a neveket, elmondani a történeteket, őrizni az áldozatok méltóságát. Végezetül Szenes József római katolikus papra, az elhurcoltak lelki támaszára emlékezett, akinek meghatározó szerepe volt abban, hogy megépült a Hortobágyon a Jó Pásztor ökumenikus templom.

A megemlékezés folytatásában Kisóvári-Németh Norbert pécsi református lelkész hangsúlyozta: „küldetésünk, hogy a jajokat ne feledjük el, hogy minden nemzedék hűen tudja teljesíteni az emlékezés misszióját”. Az ökumenikus megemlékezés a közösen elmondott Miatyánkkal ért véget.

Forrás és fotó: Pécsi Egyházmegye

„Ti vagytok Isten épülete”

A győri székesegyház felszentelésének évfordulója

A győri Nagyboldogasszony-székesegyház felszentelésének évfordulóján, szeptember 13-án püspöki szentmise keretében adtak hálát a templomért.

Veres András győri megyéspüspök ünnepi homíliájában a templom jelentőségéről beszélt: mit jelent a maga valóságában, és mit jelent a hívő emberek számára? Utalt arra, hogy a templomépületet és az Egyházat több nyelvben ugyanaz a szó jelzi. A templom jelképezi számunkra a Krisztus által alapított Egyházat: ahogy a templom épülete kövekből áll, úgy az Egyház „élő kövekből”, emberekből épül fel.

A krisztusi hit közösségbe hív bennünket, és mi, akik e közösségnek tagjai vagyunk, részesülhetünk abban az ajándékban, amit Jézus megígért: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). A templom a kezdetektől fogva a települések legfontosabb épülete volt, a szó fizikai és lelki értelmében is menedékhely. A háborúk során oda menekültek az emberek. A templom emellett közös istendicséretünk, liturgiánk helye is. Itt részesülünk a szentségekben, amelyek a krisztusi élet kialakítását hivatottak szolgálni bennünk. A templom megszentelt hely, ahol megfelelő módon kell viselkedni. Ez az elcsendesedés, az egyéni imádság és az elmélkedés helye is – mondta Veres András.

Homíliája végén a főpásztor a zsoltáros szavaira hívta fel a figyelmet: „Jobb egy nap

a te csarnokaidban, mint ezer nap tetőled távol” (Zsol 84,11). A templom legyen mindig az egyéni és a közös imádság helye, ahol lelkünk megújul, Isten és ember iránti szeretetünk megerősödik – zárta prédikációját a megyéspüspök.

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Ábrahám Kitti

Máriapócson találkoztak az európai keleti katolikus püspökök

Szeptember 15. és 18. között tizennégy európai országból közel ötven püspök, általános helynök és diakónus gyűlt össze a máriapócsi kegyhelyen, hogy együtt imádkozzanak, valamint megosszák egymással egyházaik lelkipásztori tapasztalatait és az előttük álló kihívásokat.

A találkozót a Magyar Görögkatolikus Metropólia szervezte az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának (CCEE) égisze alatt. A tanácskozáson jelen volt mások mellett Claudio Gugerotti bíboros, a Keleti Egyházak Dikasztériumának prefektusa; Christoph Schönborn bíboros, emeritus bécsi érsek; Kovács Gergely gyulafehérvári érsek, a romániai örmény katolikus ordinariátus apostoli kormányzója.

A CCEE-t elnöke, Gintaras Grušas érsek, főtitkára, Antonio Ammirati, valamint általános alelnöke, Charbel Bteich képviselte. Az idei találkozóra a máriapócsi *Istenszülő-ikon* első könnyezésének 330. évfordulóján került sor.

—

Keresztes Szilárd püspök 1997-ben szervezte meg az európai keleti katolikus püspökök első találkozóját, melynek záró Szent Liturgiáját Máriapócson végezték. A találkozót azóta minden évben megtartották, legutóbb Bécsben gyűltek össze, hogy egyházaik örömeit, nehézségeit, pasztorális kérdéseit megosszák egymással.

Noha a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus alkalmával, 2021-ben Budapesten rendezték meg a találkozót, a bécsi találkozón Kocsis Fülöp metropolita ismét Magyarországra hívta a püspök atyákat, amit örömmel elfogadtak. A résztvevők a találkozó minden napján közös szertartásokon vettek részt, melyekre szeretettel hívtak és vártak minden hívőt.

Biztatjuk a kedves híveket, hogy aki szeretne, vegyen részt a nyilvános szertartásokon, és imádkozzon együtt a püspök atyákkal!

Forrás: CCEE közösségi oldala; Hajdúdorogi Főegyházmegye
Fotó: CCEE közösségi oldala

Szabó Péter a Keleti Kánonjogi Társaság új elnöke

A Keleti Kánonjogi Társaság *Róma püspöke* címmel rendezte meg 27. világkongresszusát augusztus 31. és szeptember 4. között Budapesten. A tudományos rendezvény záróeseményeként tartott közgyűlés Szabó Pétert, a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola tudományos rektorhelyettesét a szervezet elnökévé választotta.

A bécsi székhelyű, 1969-ben alapított Keleti Kánonjogi Társaság (Society for the Law of Eastern Churches) több mint háromszáz tagot számlál. A tudományos szakmai szervezet tagjainak többsége a keleti kánonjog katolikus és ortodox szakembere. Amint arról korábban is tájékoztattunk, a Keleti Kánonjogi Társaság augusztus 31. és szeptember 4. között Budapesten tartotta 27. világkongresszusát.

A tudományos találkozó záróeseményeként zajló közgyűlés Szabó Pétert, a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola tudományos rektorhelyettesét a társaság elnökévé választotta.

Forrás és fotó: Nyíregyházi Egyházmegye; Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola

Vásároljon 2027-es Új Ember naptárat!

Új Ember Kalendárium 1990 Ft
Új Ember Zsebnaptár 990 Ft
Liturgikus asztali naptár 990 Ft
Új Ember forgatós falinaptár 990 Ft
Egylapos falinaptár 100 Ft
Kártyanaptárak 100 Ft

A naptárak megvásárolhatók az Új Ember könyvesboltban (1053 Budapest, Ferenciek tere 7–8.), valamint webáruházunkban: **bolt.ujember.hu**

MAGYAR KURÍR
KATOLIKUS HÍRPORTÁL

Új Ember
kiadványok

„El sem hiszem…”

Negyvenéves szemináriumi évfolyam-találkozó

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén, szeptember 14-én találkoztak Veszprémben azok az egykori papnövendékek, akik 1986-ban Szegeden fejezték be a szemináriumot, és akiket ugyanabban az évben szenteltek pappá. Az évfolyam-találkozóról Schall Tamás nyugalmazott veszprémi plébános írt személyes hangvételű beszámolót, melyet az alábbiakban szerkesztve közlünk.

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén, 65. születésnapomon Veszprémben találkoztunk: 1986-ban Szegeden fejeztük be a szemináriumot és szentelődtünk. Hatan hat egyházmegyéből: Farkas László (Szombathelyi Egyházmegye), Havris György (Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye), Kopasz István (Szeged-Csanád Egyházmegye), Nagy Vendel (Kaposvári, akkor még Veszprémi Egyházmegye), Pál József (Pécsi Egyházmegye) és Schall Tamás (Veszprémi Főegyházmegye).

Négyen voltunk együtt a találkozón. Egy testvérünk elfoglaltsága miatt maradt távol. Nagy Vendel atya pedig Nagyboldogasszony ünnepén – évfolyamunkból elsőként – az örökkévalóságba költözött. Örültünk egymásnak, hálával emlékeztünk az elmúlt évtizedekre, élő és elhunyt tanárainkra, Vendel atyára, közös imádsággal.

Igazi születésnapi ajándék volt számomra ez a találkozás, az együtt töltött idő. Eddig is évente összejöttünk; jövőre is tervezzük. Úgy éreztem, ez a 40. évforduló érdemes a híradásra. Az olvasók imáit hálásan köszönjük!

Schall Tamás: Hatvanöt éves lettem

El sem hiszem, hogy öregszem, már hatvanöt éves lettem, őszintén be kell vallanom, kenyerem javát megettem. Szent Kereszt napján születtem, majdnem szeptember közepén, a Kereszt győzelmi jelként, Húsvét örömével kísér.

Gyermekkorom nagy vágya volt, felnőjek és pap lehessek, hála Istennek, meghívott, óvott attól, hogy elessek. Vagyonom nincs, szegény vagyok, de gazdagnak érzem magam, a hűség legnagyobb kincsem, tudom, örökre megmarad.

Akkor lassan ment az idő, nehezen múltak az évek, mára annyira felgyorsult, hogy már hatvanöthöz értem. Ezt szeretem évek alatt, azóta kamatoztatom, minden kegyelemből fakad, ma mindenért hálát adok.

Ingyen utazhatok tovább, havonta nyugdíjat várok, belül meg fiatal vagyok, szolgálatra készen állok. Uram, tudod, hogy szeretlek, hatvanöt éves szívvel is, úgy vezess tovább utamon, készen legyek, amikor hívsz!

Életem eddig sikeres, tele próbatételekkel, ez is az Isten kegyelme, hitem megvan, nem veszett el. Ámen, úgy van, és úgy legyen, szolgáljam dicsőségedet, Ki elküldtél és visszavársz, áldott légy, ó, Szentháromság!

Forrás és fotó: Magyarok Nagyasszonya-plébánia, Veszprém

Válogatás az Új Ember archívumából

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember *első száma. A jubileumi év elmúltával is folytatjuk retrospektív sorozatunkat: történeti, lelkiségi vagy irodalmi szempontból jelentős írásokat válogatunk a lap archívumából, és közlünk újra.*

Hubay Miklós

Naplójegyzetek

A versolvasásról

A versolvasás engem naivvá tesz, gyermekké. A vers – a szép vers – jelenlétében eltűnik mindaz, amit az irodalomból tudtam, tudok. Vagy tudni vélek. Elfújja a szél. A Szentlélek pünkösdi szele? S nem győzöm bámulni azokat, akik azonmód nyilatkozni tudnak a versről. Osztályozzák vagy pláne, elemzik is. Pedig csupa okos dolgot mondanak, bizonyára. Ezekre úgy nézek föl, mint a felnőttekre.

Ha tetszik a vers, az első olvasmányok mézével tölt el. Ilyenkor a vers „megelőzi” bennem az életben összehordott tudást, információkat. Olyan fogékony lesz az elmém, mintha most kezdenénk a világ fölfedezését. Ez bizonyára onnan van, hogy a Versben az Ige olyan, mint amikor kezdetben vala…

—

Mindezt sikerült kísérletileg is igazolnom. Amikor az irodalom mellett még a magyar nyelvet is én tanítottam Firenzében, és nyelvtani szabályok helyett – amelyeket már én is régóta elfelejtettem, vagy soha meg se tanultam – minden órán egy verset írtam fel a táblára. A vers hitelét már az megadta, hogy fejből írtam fel. Verseket nem felejtek. A tanítványokkal mint egy szentolvasót morzsolgattuk párszor végig a verset, szóról szóra. Aztán megszállta a szemináriumot a Szentlélek.

Másnap már mind betéve tudták. Lehet, hogy éjszaka párnájuk alá tették a lemásolt magyar szöveget. A neolatin fiatalok az első magyarórától kezdve boldogan érezték otthon magukat a magyar nyelv kebelén. Nem is érezték nehéznek ezt a legendásan nehéz nyelvet. Igaz, hogy nem azzal kezdték, amit a számukra írt magyar nyelvkönyvek akkoriban kínáltak, hogy „Mit csinál Kovács elvtárs? Kovács elvtárs televíziót néz” –, hanem azzal, hogy „mosolyogva néz rám a Dunától Tiszáig nyúló róna képe”. A vers varázsa elzsongította bennük azt az ellenállást, amely felnőttkorban kínkeservessé teszi a nyelvtanulást. Gyermekké lettek.

Az ember szent

Az ifjú Kosztolányi jelentette ki ezt. S életre szóló hitvallás lett belőle. A férfi-költő is folyton hirdeti. Halálos betegen is ezt hajtogatja, egyre nagyobb versekben. A fiatalkori intonálásban a teljes sor így hangzott: „Az ember szent. És mi marad belőle?” Erre rímelt a szakasz utolsó sora, a szinte sziszifuszian kínteli kiáltás:

A földgömb szíve megreped-e tőle?

Ugyanezt a kérdést – persze nem részvéttel, hanem gúnyosan – vágja oda Lucifer Ádámnak, amikor ez az elmúlás szelétől megcsapva nem érti, hogy a világ miként maradhat változatlan ép egy ember halála után:

Hiú ember! Hát azt kívánod-é,
Hogy a természet rendje felbomoljon,
Új üstökös ragyogjon éjeden,
Remegjen a föld, egy féreg ha elvész?

Máté evangéliumából úgy tudjuk, hogy Jézus halálakor megrendült a Világegyetem – „a kősziklák megrepedtek”. Reviczky Gyula egyik verse szerint ilyesmi történt az antik isten, a nagy Pán halálakor is.

Úgy látszik, csak istenhalálnak lehet kozmikus kihatása…

Biztos kézzel tapogatott ebbe az irányba az ifjú Kosztolányi, amikor erre az oly természetes igényünkre – hogy minden egyes ember halála kérdésessé kell, hogy tegye az egész Teremtés létjogát – feltételként az ember szakrális mivoltát jelölte meg: „Az ember szent.”

(A szerző Kossuth-díjas író, drámaíró, a Magyar PEN Club volt elnöke.)

(Új Ember, *2004. augusztus 8.*)

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: *https://www.varosmajoriplebania.hu/*

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: október 6., kedd; november 6., péntek. A szentmisék 7 órakor kezdődnek. December 5-én, szombaton reggel 6 órakor.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): október 15-én 18 órától 25-én 13 óráig Gál Péter atya tart lelkigyakorlatot „Belső gyógyulás és szabadulás különféle kötelékeinktől” címmel. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

MÉCS Napok egyéni résztvevőknek, társkeresőknek Budapesten. A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják a *párKatt.hu* oldalon regisztrált, szabad állapotú, egyedülálló társkeresőket a 2026. november 13-15., péntek estétől vasárnap délutánig tartó alkalomra a Budatétényi Verbita Názáret Misszióház Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házba (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A programot Mészáros Domonkos OP vezeti. Jelentkezési határidő: október 20., kedd. További információ: *https://mecshonlap.hu/mne268/*

BÚCSÚ

A soroksár-újtelepi Fatimai Szűzanya-templom (Budapest XXIII., Szent László út 149.) szeretettel várja a zarándokokat október 18-ai búcsújára. 11 órakor rózsafüzér-imádság, 12 órakor ünnepi szentmise Tóth Kálmán vezetésével, majd körmenet lesz a Szűzanya feldíszített szobrával. 14 órakor szentségimádás, 15 órakor irgalmasság rózsafüzére. Szeretettel várják a zarándokokat az ország minden pontjáról!

RÓZSAESŐ-IMAESTEK

Lisieux-i Szent Teréz ünnepe alkalmából rózsaeső-imaesteket tartanak. A hálaadás mellett az imaesten részt vevők egy Lisieux-i Szent Teréznek szóló levélben megírhatják kéréseiket, vágyaikat, amelyekben a szent közbenjárását kérik.

Az Angyalföldi Szent Mihály Plébánia (Budapest, XIII., Babér u. 17.) szervezésében: október 11-én, vasárnap 16 órától.

A Nyolc Boldogság Közösség szervezésében: Homokkomáromban, a Kisboldogasszony-kegytemplomban (Homokkomárom, Ady E. u. 2.) szeptember 26-án, szombaton 15.30 órától; a Pécsi Székesegyházban (Pécs, Dóm tér 2.) október 24-én, szombaton 16 órától, a budapesti Örökimádás-templomban (Budapest VIII., Üllői út 75-77.) október 3-án, szombaton 19 órakor valamint 4-én, vasárnap 16 órakor.

KILENCED

Assisi Szent Ferenc-kilenced lesz a budapesti Avilai Nagy Szent Teréz-templomban, Assisi Szent Ferenc tranzitusa 800. évfordulójára. Időpont és programok: szeptember 26., szombat 19.30 órától *Assisi, ahol Szent Ferenc élt* – Kuzmányi István diakónus, főszerkesztő vetített képes előadása. Szeptember 27., vasárnap 18.30 órakor szentmise, *Középkor Umbriában és Assisiben* – Tóth Damján OFM történész elmélkedése. Szeptember 28., hétfő 19 órától Franco Zeffirelli: *Napfivér, holdnővér* – filmvetítés Horváth Zoltán plébánossal. Szeptember 29., kedd 18.30 órakor szentmise, *Szent Ferenc atyánk találkozásai* – Kálmán Peregrin OFM templomigazgató elmélkedése. Szeptember 30., szerda 18.30 órakor szentmise, *Az evangéliumot tette váltó szent* – Kocsis Imre biblikus professzor elmélkedése. Október 1., csütörtök 18.30 órakor szentmise, *Lisieux-i Kis Szent Teréz: A kis út lelkisége, mely Ferencben is élt* – Csépányi Gábor plébános elmélkedése. Október 2., péntek 18.30 órakor szentmise, *Szent Ferenc és Ferenc pápa* – Rónaszéki János atya elmélkedése. Október 3., szombat 18.30 órakor *A Szűzanya tisztelete a ferences lelkületben* – Kovács Zoltán plébánoshelyettes elmélkedése. Október 4., vasárnap 10 órakor szentmise Majnek Antal nyugalmazott munkácsi püspök celebrálásával. 19.30 órakor Tranzitus a Pesti ferences templomban (Budapest V., Ferenciek tere). Szeretettel hívják és várják a kedves híveket!

ORSZÁGOS TALÁLKOZÓ

A budapest-rákospalotai Magyarok Nagyasszonya-főplébánia (Budapest XV., Széchenyi tér 8.) szeretettel várja a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére szentelt templomok híveit és más templomok hívő közösségeit is a XVII. Országos Magyarok Nagyasszonya Találkozóra 2026. szeptember 26-án. Program: a szentmise előtt a testvérek fogadása, szentgyónási lehetőség, rózsafüzér imádkozása. A 11 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Barsi Balázs OFM ferencesrendi szerzetes mutatja be a koncelebráló papsággal együtt. A szentmise után agapé a templomkertben. A találkozón 13:30 órától közreműködik a Benyus Testvérek Együttese.

MEGHÍVÓ

Hálaadó szentmise lesz Győrben Holy Eszter M. és Becsei Zsuzsanna M. szervita nővér 25. szerzetesi jubileuma alkalmából szeptember 26-án, szombaton 15 órakor a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalandomb 12.). A szentmisét Veres András győri megyéspüspök mutatja be. Szeretettel várnak mindenkit.

CSALÁDKONGRESSZUS

„Egy test – Érted adatik.” Házasság és Eucharisztia címmel rendezik meg a 31. Családkongresszust Vácon, október 15-17-én, csütörtöktől szombatig a PüspökVác Rendezvényközpontban (Vác, Galamb u. 1.). Szeretettel várják az egyházmegyék családreferenseit, a családpasztorációban szolgálókat és minden érdeklődőt. Mit jelent ma önmagunkat ajándékká tenni? Lehet-e a szeretet egyszerre ünnep és hétköznapi szolgálat? Tekinthetünk-e a szentségekre, mint a mindennapjaink tápláló forrására? Hogyan hallhatjuk meg egymást és a Szentlelket egyszerre? A házigazda: Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferense, a szentmisét Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek mutatja be. Az eseményre regisztrálni kell, jelentkezési határidő: 2026. október

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

ALBÉRLET

KÖZÉPISKOLAI TANÁRNAK TANULÓ segítőkész, hívő, fiatal egyetemista lány lakhatási lehetőséget keres Budapesten. Idős, egyedül élő vagy házaspár segítségét, támogatását örömmel fogadná külön szoba vagy elszeparált lakrész formájában. Cserébe vállalna előre meghatározottak szerint heti bevásárlást, felolvasást/beszélgetést. Fontos számára az idősek tisztelete és támogatása. Elsősorban a Széll Kálmán tér környéke vagy onnan legfeljebb 20 percnyi tömegközlekedési távolság érdekes. Kapcsolat: 06/30-202-0832

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

Új Ember
KATOLIKUS HETILAP
Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft.
Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133–1205
KÉZIRATOKAT NEM ŐRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2026. szeptember 21.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla
Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László
Szerkesztőség: Agonás Szonja, Bodnár Dániel, Fábián Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trauttwein Éva, Vámossy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Kuzma Angéla
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egypéldányos előfizetés belföldről negyedévre: 6180 Ft, fél évre: 12 360 Ft, egy évre: 24 720 Ft.
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása: +36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; http://ujember.hu/aprohirdetes–feladasa/

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
október 5-11. | 7 nap | 409.900 Ft/fő
LOURDES-I ZARÁNDOKLAT
október 20-24. | 5 nap | 399.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
október 21-25. | 5 nap | 189.900 Ft/fő
MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
október 21-25. | 5 nap | 159.900 Ft/fő
FATIMAI ZARÁNDOKLAT
október 23-28. | 6 nap | 449.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
október 23-29. | 7 nap | 439.900 Ft/fő
ADVENTI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
december 5-9. | 5 nap | 359.900 Ft/fő
ADVENT ZAKOPÁNÉBAN
december 5-6. | 2 nap | 69.900 Ft/fő
ADVENT MÁRIABESZTERCÉN ÉS ZÁGRÁBBAN
december 12-13. | 2 nap | 69.900 Ft/fő
ADVENT MÁRIACELLBEN
december 19-20. | 2 nap | 89.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT DÉL-OLASZORSZÁGBA
2027. március 13-18. | 6 nap | 399.900 Ft/fő
MÁLTAI ZARÁNDOKKÖRÚT
2027. március 31 - április 4. | 5 nap | 399.900 Ft/fő
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

Katolikus Ifjúsági Találkozó
NAGYMAROS
10.03.
9:00
Jelen. Lét.
Jelen vagy?
„Taníts teljes hittel járni, jelenlétedben élni."
Főelőadás:
Ferenczy István és
a Cor et Lumen Christi közösség
Főcelebráns:
Dr. Bábel Balázs
kalocsa-kecskeméti érsek
Zenei szolgálat:
Martin Dorka
és csapata
Gyerekmaros: 6–18 év között
Légy csoportvezető a Gyerekmaroson!
gyerekmaros.katolikus.hu
nagymaros.katolikus.hu
nagymarositalalkozo
nagymarosi.talalkozo
A program a Kultúrális és Innovációs Minisztérium támogatásával valósul meg.

5., hétfő. Bővebb információ: *https://csaladegyhaz.hu/*

KONFERENCIA

Mi történik, ha egy céget valóban Isten vezet? címmel rendeznek konferenciát keresztény vezetőknek Budapesten szeptember 25., péntek és szeptember 26., szombat között a Párbeszéd Házában (Budapest VIII., Horánszky u. 20.). Két nap keresztény vezetőknek, vállalkozóknak és döntéshozóknak arról, hogyan válhat a munka, a vezetés és a vállalkozás Isten országának részévé. Bővebb információk: *https://staging.kaw.hu/*

Életvégi kérdések – könyvbemutató és konferencia lesz a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán (Budapest, V., Piarista köz 1.) október 7-8., szerda-csütörtök. Október 7-én, szerdán 18–20 óra között könyvbemutató és kerekasztal-beszélgetés François-Xavier Putallaz: *Az asszisztált öngyilkosság kihívásai* (2026). A beszélgetés résztvevői: Balla Erzsébet hospice-palliatív orvos, Papp Miklós moráltеológus, egyetemi tanár, Szeiler Zsolt filozófus, jogász, Moderátor: Deák Hedvig OP teológiai tanár. Október 8-án, csütörtökön 9–18 óra között egész napos konferencia keretében hazai és nemzetközi teológusok, filozófusok, jogászok és orvosok osztják meg gondolataikat az élet és halál teológiájáról, az emberi méltóság fenomenológiájáról, a hospice-palliatív ellátás gyakorlatáról, a gyászról és a keresztény ars moriendiről – a *Szentírástól* a jogi szabályozásig, a filozófiai érvektől a klinikai tapasztalatig. Részletes program: *https://sapientia.hu*

PROGRAMAJÁNLÓ

Kutatók Éjszakája lesz a váci Apor Vilmos Katolikus Főiskola Könyvtárában (Vác, Schuszter Konstantin tér 1-5.) szeptember 25-én, pénteken 19.30 órától. Előadók és előadások: Palkóné dr. Tabi Katalin: *Párbeszédben más kultúrákkal;* Dr. Juhász Pál Balázs: *Szülők* Márk evangéliumában; Homokiné Hollósi M. Cecília: *„Tényleg csak egy papír?!" – a házasság és a válás pszichológiája.* Részletes program és regisztráció: *https://avkf.hu/esemeny/kutej-2026* Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

Miatyánk Fesztivál – Zenei kincsek a 18. századból sorozatban Johannes Skudlik orgonakoncertje lesz Budapesten október 3-án, szombaton 19 órától az Assisi Szent Ferenc-plébániatemplomban (Budapest IX., Bakáts tér). Tervezett műsor: Johann Sebastian Bach (1685-1750): *C-dúr toccata, adagio és fúga,* BWV 564; Jean-François Tapray (1738-1822): *Variációk Rameau 'Les Sauvages'-ára;* Domenico Scarlatti (1685-1757): *a-moll szonáta,* K.306 / K.18 / K.27;Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): *Andante,* K.616; Johann Sebastian Bach (1685-1750): *D-dúr prelúdium és fúga,* BWV 532. A program ingyenes, regisztráció nem szükséges. Bővebb információ: *https://miatyankfesztival.hu/*

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA
EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ
URNATEMETŐJÉBEN
URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,
valamint
ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS
LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8–18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:
Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig
Telefon: 1/203-8912;
E-mail: urnairoda@szgp.hu
Plébánia iroda nyitvatartása:
Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig
Telefon: 1/203-8915;
E-mail: iroda@szgp.hu
Templomunk miserendje:
Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00
Hétköznap: 7.00 és 17.00
Szombaton: 7.00 és 18.00
Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: https://szgp.hu

ELŐFIZETÉSI AKCIÓNK 2026. SZEPTEMBER 30-IG

Az Új Ember hetilap és az Adoremus havi liturgikus kiadvány egypéldányos, féléves vagy éves új előfizetéséhez ajándékkönyvet adunk.

AZ AKCIÓBAN SZEREPLŐ AJÁNDÉKKÖNYVEINK:

- **Krisztus a jövőnk** – *Ferenc pápa apostoli látogatása Magyarországon*
- Szent VI. Pál pápa: **Eucharisztia – Ajándék, jelenlét, titok**
- **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át**
- Szabó Ferenc SJ: **Viharban** – *Egyházunk az ezredforduló után*

Az **Új Ember** vagy az **Adoremus féléves** előfizetése esetén a **Viharban** és az **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át** című könyveket adjuk ajándékba.

Az **Új Ember** vagy az **Adoremus éves** előfizetése, illetve az **Új Ember** és az **Adoremus együttes féléves** előfizetése esetén a **Krisztus a jövőnk,** a **Viharban** és az **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át** című könyveket adjuk ajándékba.

Az **Új Ember** és az **Adoremus együttes éves** előfizetése esetén a **Krisztus a jövőnk,** a **Viharban,** az **Imádságban Boldog Charles de Foucauld-val tizenöt napon át** és az **Eucharisztia – Ajándék, jelenlét, titok** című könyveket adjuk ajándékba.

EGYPÉLDÁNYOS ELŐFIZETÉSI ÁRAINK

ÚJ EMBER hetilap

- éves előfizetés (52 megjelenés): **24 720** forint
- féléves előfizetés (26 megjelenés): **12 360** forint
- negyedéves előfizetés (13 megjelenés): **6180** forint

ADOREMUS havi liturgikus kiadvány

- éves előfizetés (12 megjelenés): **19 800** forint
- féléves előfizetés (6 megjelenés): **9900** forint
- negyedéves előfizetés (3 megjelenés): **4950** forint

ÚJ EMBER hetilap és **ADOREMUS** együtt

- kedvezményes éves előfizetés: **40 000** forint
- kedvezményes féléves előfizetés: **20 000** forint

Az egyéni előfizetés részleteiről bővebb tájékoztatás kapható e-mailen: terjesztes@ujember.hu és telefonon: +36 1 235-0484, +36 1 633-3132